

ÚJ

298 Ft / 1 Eur ■ XXVII. évfolyam, 2017. II. szám

könyvpiac

Az olvasók és a könyvszakma lapja

www.ujkonyvpiac.hu

Használd szabadon, minden eszközön!

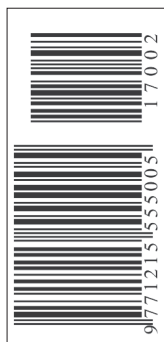
MeRSZ

190 online szakkönyv
mersz.hu

Szótár.net

Online szótárak 8 nyelven
szotar.net

Online. Bárhol. Bármikor.

AKADÉMIAI KIADÓ

Bella Donna
1490 Ft
128 x 197 mm
192 oldal

A tündértövis meséi
1290 Ft
128 x 195 mm
160 oldal

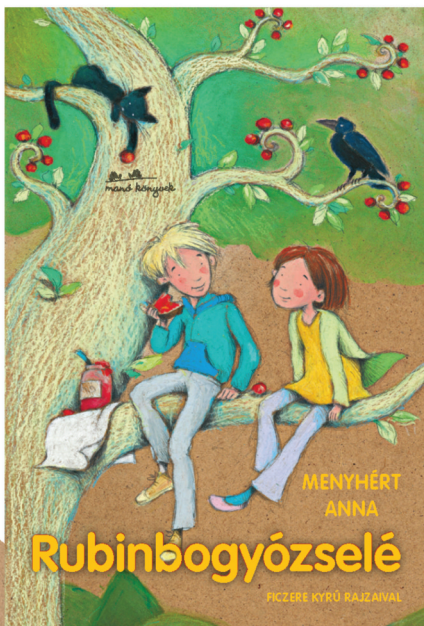

Napraforgó

1047 Budapest, Baross u. 91-95. • Telefon: (06-1) 272 1313 • Fax: (06-1) 272 1312 • E-mail: napraforgo@napraforgokiado.hu • www.napraforgokiado.hu

IDŐTLEN MESÉK

Klasszikus meseregényeket idéző, vagány történet varázslókról, barátokról és persze a rubinbogyóról.

Szívszorítóan lélekmelegítő történet arról, hogy milyen az, amikor apa már nincs...

manó könyvek

A tartalomról

- 4 **88. Ünnepi Könyvhét és 16. Gyermekkönyvnapok**
Könyvújdonságok

- 6 **Írószervezetek az Ünnepi Könyvhéten**
Interjúk

Az összeállításban a négy írószervezet – FISZ, JAK, Magyar Írószövetség, Szépirodák Társasága – vezetőjét kérdeztük elsősorban a könyvheti készülődésről.

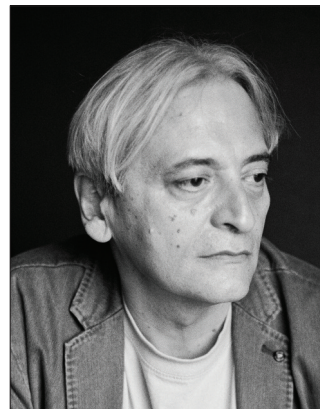
- 10 **Rakovszky Zsuzsával beszélget Szarka Károly**
Társas magány

Célia keresése közben tapasztalhatjuk, hogy mennyire reménytelennek tűnnek a családi és az egyéb emberi kapcsolatok, és hogy a bennünket körülvevő digitális világ mennyire szegényes megoldásokat kínál a boldogtalanságunkra.

- 16 **Kovács András Ferencsel beszélget Koncz Tamás**
A szabadság szintaxisa

Észrevettem, hogy néhány szövegemet lassan átszövi a fojtogató füst, amely aztán észrevétlenül több versbe is átszivárgott. Mert füstje van haragnak, háborúknak, pusztulásnak, mulandóságnak, még a szétfosló szerelmeknek is.

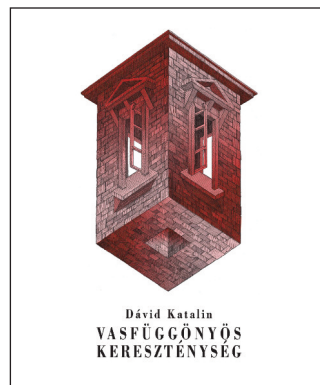
- 12 **Ferdinandy Györgyöt kérdezi Lobello Maya**
Mindennapi penzum

Huszonöt éve többnyire csak felszínes ismertetések jelentek meg könyveimről. A „kalandor” és a „honvágy” és a siránkozás. Senki nem próbált meg kánonba helyezni, vagy elemezni, hogy több mint harminc magyar könyvemben tulajdonképpen mit is művelek?!

- 27 **Szakolczay Lajos könyvajánlója**
Erőt adó fény

Családi kötődések, barátságok, szakmai-erkölcsi azonosulások mennyi példája mutatta, hogy ha az embernek van hite – mobilizálható akarata, jóindulata és erkölcse –, akkor a „vér és vas” hatalma előtt nem meghátrálni kell, hanem küzdeni vele.

ÚJ KÖNYVPIAC

Az 1795-ben alapított Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja

Felélős kiadó: Lafferton Kálmán

Kiadja: Lafferton és Társa Kft.

Szerkesztőség:

1043 Budapest, Bocskai u. 26.

Tel.: 210-9933, 210-9934, Fax: 210-9935

E-mail: ujkonyvpiac@ujkonyvpiac.hu

Honlap: www.ujkonyvpiac.hu

HU ISSN 1215-5551

88. Ünnepi Könyvhét és 16. Gyermekkönyvnapok
2017. június 8–12.

88. Ünnepi és a 16. Gyermek újdon

21. SZÁZAD KIADÓ

Tóth Gábor Ákos: *Ki(ny)írlak!*

AB OVO KIADÓI KFT.

Lendvai Ildikó: *Civilkönyv*

AGAVE KÖNYVEK KFT.

Veres Attila: *Odakint sötétebb*

ANTOLÓGIA KIADÓ

Dancs Rózsa: *Add tovább a lángot!; Gálfalvi*

György: *Beszélgéseink; Gyóni Géza:* *Fagyott könnycseppek*

APOSZTRÓF KIADÓ

B. Léránt Árpád: *Az örökség; Körmeny*

Károly: *Keleti kalandok; Szó-kincs 2017*

ATHENAEUM KIADÓ

Bánó Attila: *Családom a nemzet; Hatala*

Csege: *Requiem; Horváth Gábor:* *A kék;*

Szöcs Henriette: *A török brigadéros; Horváth*

Gergely: *Jézus és a rock and roll; Almásy*

Katalin: *Kati Patika; Pataki Éva:* *Még egy nő*

ATLANTIC PRESS KIADÓ

Kassai Tibor: *Szemcsédett bölcsességek - IV;*

Rupáner-Gallá Margó: *Rupáner-konyha-2;*

Kulcsár István: *Cyilkosság a Magyar Rádióban*

BALASSI KIADÓ

Fazekas Sándor szerk.: *„Jobb aranyat csinált a császárárnál is”; Gyöngyösi István levelei és iratai;*

Szabó András: *A wittenbergi coetus (1555-1613).*

Magyar diákegyesület a reformáció; Turnai

Timea: *A színpadi látvány művészi útjai; Visy*

Beatrix: *„Nem ahogy ma szokás”*

BOOKLINE KÖNYVEK

Munk Veronika: *Kéjputca*

CENDRAL MÉDIACSOPORT ZRT.

V. Kulcsár Ildikó: *Segítség, nyakamon a család!*

CICERÓ KÖNYVSÚDÍÓ KFT

Szabó Tünde: *Balla Adrienn 5.; Malter György:*

Roszcson mesék a házból

CORVINA KIADÓ

Körner András: *A magyar zsidó konyha;*

Sümeiginé Dr. Tóth Pirokska: *Világirodalom*

(irodalmi füveskönyv); Kovács Kriszta - Nyáry

Krisztián: *Játékok és szerelmek (CD-vel); Balázs*

István: *Zenei lexikon. Második javított és*

bővített kiadás; Gajus Scheltema - Bérczes

Tibor - Martijn de Vries: *Andrássy út (angol*

nyelvű fotóalbum)

CZSIMON KÖNYVEK

Czakó Gábor: *Ész és hit*

CSIMOTA KIADÓ

Nevetős, sírós, ámulós, morgós - Érzelmek; Béka,

tündér paripa - Mesehősök; Szokács Eszter:

József (Bibliai történetek); Lanczkor Gábor:

Güfő a boszorkányszombaton; Lipták Ildikó:

Nyári nyomozás; Tasi Katalin: Soknevű macska;

Grimm fivérek nyomán: Holle anyó

FEKETE SAS KIADÓ

Ahmed Amran: *Az utolsó ebéd; Kóka Rózália:*

Bukovina, Bukovina; Szilágyi Enikő: parlando;

Fodor Ákos: *Zajszünet; Gellérthegy; Füst Milán:*

A mester én vagyok; Petrik Adrienn: Tudtok és

tudhatok repülni; Meitner Tamás: Élhettek

volna;

FIATAL ÍRÓK SZÖVETSÉGE

Antal Balázs: *Le; Csillik Kristóf: Hüllők idősza;*

Horváth Veronika: *Minden átjárható; KAF -*

olvasókönyv; Kulcsár Árpád: A harmadik ipari

forradalom csönkje; Harsági Ágnes, Hermann

Zoltán, Mészáros Márton, Szekeres Nikoletta:

Mesebeszéd; Mizsur Dániel: Karc; Molnár Lajos:

Csendzuható; Szalay Álmos: Fák Mindenütt;

Szerényi Szabolcs: Éhség;

FRÍG

Faragó Imre: *Helynévrégészet 1; Samu Pál*

Attila: *Ósi szkíta-hun írásunk; Dr. Marácz*

László: *Elhallgatott közép-ázsiai nyelvrokonaink;*

GABO

Varga Bence: *Köd előttem, köd utánam*

CONDOLAT KIADÓ

Tornai József: *Ó, kettős ember; Baráth*

Magdolna: *Szovjet tanácsadók és szakértők*

Magyarországon; „...olvasd el szigorú szemmel

cikkemet”; „Most minden valamirevaló férfinek itt

a helye!”; Gyórfy Iván: Az élet kísértése; György

Sándor - Balogh-Ebner Márton - Hajnóczky

Tamás (szerk.): *(Nem) mindennapi történelem;*

Meller Ágnes: *Példázatok és elmélkedések;*

Takács Ferenc: *Kapirgálókönyv*

HARMAT KIADÓ

Boros Lajos: *Rácsok mögött szabadon*

HELIKON KIADÓ

Benedek Szabolcs: *A fiume cápa; Karinthy*

Frigyes: *Tanár úr, kérem; Kós Károly: Az*

országépítő; Lengyel László - Markó Béla:

Engedd hazámat értenem; Márai Sándor: A teljes

napló 1978-1981; Ötvös Anna: Lola könyve;

Romsics Ignác: A Horthy-korszak; Tamási

Áron: *Szűzmáriás királyfi*

HÉT KRAJČÁR KIADÓ

Borbély László: *Finita la commedia; Gombár*

Endre: *Lehetnél volna a lappok királya; Kónya*

Ildikó: *Rigódal; Székely Dezső: Nyitott szívvel,*

szabad szemmel; Gazda József: A Golgota útján

HOLNAP KIADÓ

Acsai Roland: *A betondzsungel; Fodor Veronika:*

Egy kiállítás képei; Kányádi Sándor: Három

székláb; Gelencsér Gábor: Magyar film 1.0;

Sajdik Ferenc: *Hát (m)ilyenek a kutyák?*

HUNGAROVOK KIADÓ

Aknay Tibor: *Festőangyal; Ballai László: A*

szabadság rabja; Baranyi Péter - Baranyi

Ferenc: *Képek tükrében; Gyárfás Endre: A*

dzsungel újabb könyve; Gyóni Géza: Tizenkét

hónap - tizenkét év Gyóni Géza mellett; Kaiser

László: *Mátyás király Budapesten; Madarász*

Imre: *A Nagy Hábóru nagy költője; Nagy József:*

Dante és Vico; Németh Péter Mikola:

Személyesség a személy-telességekben; Oláh

András: *A spanyolfal mögött; Sz. Tóth Gyula:*

Tanári notesz 11.; Téglás János: „Sajnos, nem

tudok beszélni, csak így írásban”

IAT KFT.

Telkes Margit: *Mégis; Dr. Hecker Walter: Egy*

elfeledett Széchenyi

ÍRÓK ALAPÍTVÁNYA - SZÉPHALOM KÖNYV-

MŰHELY

Várkonyi Nándor: *Sziriat oszlopai; Révész B.*

László: *Gyógyító fény; Horváth (Eö) Tamás:*

Akárcsak a történelem; Kemsei István: Negyven

év - negyven könyv; Báger Gusztáv: Nyüzsgő

rejtjelek; Jókai Anna: Átvilágítás; Pósa Zoltán:

Lilatricikliturgia

JAFFA KIADÓ

Szabó Magda: *Mézescsók Cerberusnak; Szabó*

Magda: *Örömhöz, bánatröntő; Szekér Nóra:*

A magyar testvéri közösség története; Szobotka

Tibor: *Menyasszonyok, völegények*

JELENKOR KIADÓ

Kemény Zsófi: *Rabok tovább; Nadas Péter:*

Párhuzamos olvasókönyv; Tompa Andrea:

Omerta; Mészöly Miklós: Az atléta halála;

Földényi F. László: *A melankólia dícsérete*

JÓZSEF ATTILA KÖR+PRAE

Csutak Gabi: *Csendélet sárkánnyal*

K.U.K.

A. Túri Zsuzsa: *Tűztündértánc; Tarján András:*

Csináljanak végre valamit; Koncz-Kovács

Anna: *Fabula Pláza*

KATICA KÖNYVMŰHELY

Mézes Judit: *Bátorító mesék*

KOLIBRI KIADÓ

M. Kácsor Zoltán: *Utazás Dínómdánombá*

KORTÁRS KIADÓ

Gérecz Attila összes művei; **Kiss Anna:**

Suhogások; Krulik Zoltán: Az utolsó papírpapírló;

Lábass Endre: *Üvegsziget - Varázscsomó -*

Mutabor; Sárközi Mátyás: „Mi erősebb: a dal

vagy az orkán?”; Szabó Zoltán pályaképe;

Szigethy Gábor: *Napló, múltidőben*

KOSSUTH KIADÓ

Tar Ildikó: *Álomfejtő önismereti kézikönyv és*

szótár; László Ágnes: Értékteretemtők 2017; Ágh

Attila - Csák Erika - Varga Gyula: *Indonézia*

ékkövei; Nógrádi Gábor: Megelőzni a jövőt;

Kalmár Tibor: *Mulattattam és mulattam;*

Ormos Mária: *Remények és csalódások; Rögös*

úton - Dimény Imre élete

KÖNYVKLUB KFT.

Szele Anna: *Felejtőd el a Lajost! Móczár István -*

Róka Ildikó: *Rétesek; Faragó Annamária:*

Háború és lélek

KÖNYVMOLYKÉPZŐ KIADÓ

Böszörményi Gyula: *Bitó és borostyán;*

Böszörményi Gyula: *Mindörökké élni;*

Cselenyák Imre: *A halál megtúrt fia (Arany*

János élete); Csukás István: Mirr-Murr nyomoz

Budapesten; Réti László: Célpont Párizsban;

Carrigan Ashley (Mátrai Zsuzsanna):

Árnyjátékos; On sai (Varga Beáta): Miogin bázis

KÖZÉP- ÉS KELET-EURÓPAI TÖRTÉNELEM

ÉS TÁRSADALOM KUTATÁSÁÉRT KÖZALA-

PÍTVÁNY

Békés Márton: *Cerillaháború; L. Simon László:*

Körbejárni a hazát

KRÁTER MŰHELY EGYESÜLET

Bányai András: *Az immigráns; Ördög Ottó:*

A kis herceg és Buddha; Somlay Gizella: Kitaruló

világ; Somlay Gizella: Segítség, nem tudom

abbahagyni!; Urbán Gyula: Kolumbusz utolsó

utazása; Vincze József: Szivárvány-hídon

LAZI KÖNYVKIADÓ KFT.

Benkő László: *Sosemvolt pogányok; Sík Sándor:*

Maradék magyarok;

LIBRI KÖNYVKIADÓ

Galgóczi Dóra: *Halló, itt a Mennysorság!;*

Fábián Janka: *Az angyalos ház; Horváth*

Sándor: *Feljelentés*

LUCIDUS KIADÓ

Iancu Laura: *Peremlétben*

MAGVETŐ KIADÓ

Körkép 2017; Csabai László: Szindbád, a for-

radalmár; Erdős Virág: Hátrahagyott versek;

G. István László: *Védőbeszéd; Havasréti*

József: *Nem csak egy kaland; Kántor Péter:*

Valahol itt; Karinthy Frigyes: Összegyűjtött

versei; Rakovszky Zsuzsa: Célia; Szijj Ferenc:

Növényolimpia; Tóth Kinga: A Holdvilágképűek;

Tóth Krisztina: *Párducpompa; Vida Gábor: Egy*

dadogás története; Szép versek 2017

Könyvhét könyvnapok ságai

MAGYAR KONYHA MAGAZIN KIADÓ KFT.

Saly Noémi: Spájz

MAGYAR NAPLÓ

Doboss Gyula: A Merza-unoka; Ferdinandy György: Meglátogatjuk a múltat; Majoros Sándor: Az ellenség földje; Az év novellái 2017; Oláh János: Csókold meg a csizmám!; Énekek Szent Márton püspök tiszteletére

MANÓ KÖNYVEK

Kolozsi László: Apufa; Baár Tünde: Imádom a nyarat!; Mechler Anna: Jonatán, a kamion; Nagy Katalin: Túrhető Lajos - Világgá mentem; Menyhért Anna: Rubinbogyószel; Nógrádi Gergely: Szigeti veszedelem; Csapody Kinga: Türelmes lettem!; Csapody Kinga: Irány a Velencei tó!

MENŐ KÖNYVEK

Erdős Zsuzsanna: Vedd már észre!

MEDICINA KÖNYVKIADÓ

Katona Ferenc: A kreativitás kultúrtörténete; Rajna Péter: Minden orvos (legyen) elmeorvos; Fonyó Attila: Felfedező úton az idegsejtek világában; Dezsényi Péter: Kreatív kommunikáció

MÓRA KIADÓ

Esti állatmesék; Bartos Erika: Buda tornyai; Bosnyák Viktória: A nagy szinonima-hadjárat; Ijjas Tamás - Lackfi János: A világ leggonoszabb meséi; Lesi Zoltán: A zombimentők; Mándy Iván: Robin Hood; Miklya-Luzsányi Mónika: Cília árnyai; Nógrádi Gábor: Dávid és Dorte

MÚLT ÉS JÖVŐ KIADÓ

Kármentő Éva: Muszter; Pásztor Béla: Méregkeverők; Vihar Béla: Tiborc és Ahásvér;

Heller Ágnes: Olvasónapló 2016-2017

NAP KIADÓ

Szörényi László: Arany János évében; Ágh István: Elvarázolt ének; Világol tiszta fénye;

Lukács Sándor: A kezdetek utcája

NAPHEGY KIADÓ

Kertész Edina: Dodó nyomozó és az eltűnt feltaláló; Mészöly Ágnes: Egy másmilyen nap

NAPKÜT KIADÓ KFT.

Halmi Tamás: Seb és szellem; Kurcz Ádám

István: Gion Nándor művei és műhelytitkai;

Tarján Tamás: Éltesse megírt istene; Bíró József:

Valami más

NAPVILÁG KIADÓ

Boda Zoltán - Szabó Andrea (szerk.): Trendek a magyar politikában - 2.; Pál István - Szabó Csaba: Budapest közlekedésfejlesztése 1957-1990; Papp Barbara - Sipos Balázs: Modern, diplomás nők a Horthy korszakban

NORAN LIBRO KIADÓ

Balogh Róbert: Durva nyár; Bitó László: Mint a tűz lángja; Kádas Mária: Kurgáni napló; Káli István: Szemfény-vesztett; Kőszeghy Péter: Regénytörödédek barátémhoz; Sára Julia: Coda; Szentpéteri Nagy Richárd: Bérc; Szilágyi Ákos: Bábuk ura; Szunyogh Szabolcs: Védtelen istenek; Tunyogi László: Bardó / Új Angyalok; Vörös István: Ördögi jogok szerződése

PARK KÖNYVKIADÓ KFT.

Orosz Ildikó: Marton László - Összpróba; Bródy János: 52 év összes dalszövege

PARTNERS PÉCS KFT.

P. Horváth Tamás: Öt torony

PÉTER PÁL KÖNYVKIADÓ KFT.

Váradi Péter Pál - Löwey Lilla: Jókai Mór

PONT KIADÓ

Albert Gábor: Vesszőfutás; Szávai Ilona et al: A mese hídszerepe; Fekete Vince: A világ újra;

Bárdos József: Másik világok, másik világi lények a tündérmesékben; Szávai Géza: A lábnymok;

Szavai Ilona: Az egyke

POZSONYI PAGONY

Marék Veronika: Boribon, a bajnok; Agócs Írisz: Szia, jóga!; Pásztohy Panka: Gyógyítsd meg a kiskutyám!; Jeli Viktória: Dönci és barátai;

Kertész Erzsé: Ludmilla megoldja; Gévai Csilla:

Amíg nyaralunk; Zalán Tibor: Hány - A rettentő magyar vitéz; Weber Anikó: El fogsz tűnni

PRAE-PALIMPSESZT

Molnár T. Eszter: Szabadesés

PÜSKI KIADÓ

Szabó Gyula: Állami Egyházügyi Hivatal Győr-Sopron Megyei jegyzőkönyvei 1961-1989;

Rozsnyai Ágnes: A második eljövétel; Zsebők

Csaba: Végtelenjeinken hajózzunk; Miska János: Hungarian Canadians; Deák Mór: Hontalanítás;

Ónody Éva: Ők, mind a tizenketten; Kiss Irén: Angyalok könyve

RÁCIÓ KIADÓ

Porkoláb Tibor: Kultusz és felejtés; Ujváry

Gábor: Kulturális hídfőállások II.; Z. Kovács

Zoltán: „Mert veszteni fog bizony, ki nyer”;

Kelemen Erzsébet: A szöveg testén túl

RIVALDAFENY KIADÓ

Müller Péter: Részeg Józának

SCOLAR KIADÓ

Czinki Ferenc: A pozsonyi metró; Patak Márta: Enyhítő körülmények között; Sági György:

Maschera ti saluto!; Juhász Előd: Zeneközélemben 4.; Ungvári Tamás: Kaland és gondviselés

STÁDIUM KIADÓ

Varga László: Hommage à Franz Kafka;

Rózsássy Barbara: Fűveskerti költők; Csernák

Árpád: Olajfában lakozó; Nagy Cili: A derű titka

SZENT ISTVÁN TÁRSULAT

Czigány György: A nyár feltámadása; Tarbay

Ede: Éjszakai halászat; Zimándi Pius István:

Naplójegyzetek Kodolányi Jánosról; Dávid

Katalin: Vasfüggönyös kereszténység;

SENZÁR KÖNYVEK

Urbánszki László: Ördögfattyú

SZERZŐI KIADÁS

Lehoczki Károly: Sétány a pokolban

TILOS AZ Á

Dávid Ádám: Millennium expressz 3. - A tudósító; Szívlapát

ÜVEGHEGY KIADÓ

Gergely Tamás: Fifi; Tóth Sándor: Táj és lélek II.;

Véghelyi Balázs: Zene nélkül

VÁLTOZÓ VILÁG

Szimeonov Todor és mások: Apeva 2017

AB-ART KÖNYV- ÉS LAPKIADÓ

Petróczi Éva legszebb versei; Fellingner Károly: A kincsesháza/The treasure chest; D. Kovács József:

A lólábú vőlegény

ART DANUBIUS

Tóth Elemér: Csermekkorom emlékcserpe

BOOKART SRL

Hajdu Farkas-Zoltán: Ki ez az ipse?; Kovács

András Ferenc: Lözsmárnál dő Lüniver

FORUM KÖNYVKIADÓ INTÉZET

Böndör Pál: Finish; Jung Károly: Folklor minden időben; Kocsis Árpád: Oktopusz (Magvetővel

közös); Tékliss Tamás: Samu sejtje; Terék Anna: Halott nők; Várady Tibor: Libatoll és történelem

INTERMIX

A kivégzett, lágerekben elhunyt kárpátaljai magyar képviselők (1945-1949); Kocsis Csaba:

Elrabolt ötven évem; Dupka György: Magyar irodalmi élet és írásbeliség Kárpátalján; Különjárát (Fiatal kárpátaljai szerzők antológiája)

KALLIGRAM KIADÓ

Adamik Tamás: Latin irodalom a Karoling-korban; Bódi Péter: Hipster; Csaplár Vilmos: Leona

és Léó; Füzi László: Az idő keresése; Györe Balázs: Amerikai grafit; Kácsor Zsolt: A harminc-két

bolond; Markó Béla: Erdélyi pikareszk; Németh Gábor: Ez nem munka; Pályi András: Gyász és

gyönyör; András Sándor: Gondolatok a mai kocsmáról; Kiss János: A politika mint erkölcsi probléma

KOINÓNIA

Sikó-Barabási Eszter: Meseotthon

KRITERION KÖNYVKIADÓ

Gaal György: Kolozsvár a századok sodrában (Kincses Kolozsvár Egyesület); „A megélhetetlen

pótoljuk egymással”; Reiter Róbert: Elsüllyedt dal (Polis Könyvkiadóval együtt)

LECTOR KIADÓ

Demény Péter: Vadkanragyogás; Egyed

Emese: Paian

MENTOR KÖNYVEK KIADÓ

Káli István: Megvárom, amíg fűtyül a feketerigó;

Soós István: Cincen Ficc - egy kisegér csodálatos utazása; Tamás Kincső: Módos nő üres zsebbel;

Ugyanolyan mások (Mai magyar írók antológiája)

MÉRY RATIO KIADÓ

Jankovics Marcell-Méry Gábor: Héthárs Szent Márton-temploma; Máté Orsolya: A nőtafa;

Müllner János: A magyar várak szerelmese;

Takaró Mihály: Kárpát-medencei magyar irodalom 1920-tól az ezredfordulóig

MŰVÉSZETI ÉS IRODALMI JELEN

Demeter Szilárd: Kéket kékért; Muszka

Sándor: A lusta dög; Kubiszyn Viktor:

Drognapló; Pál Dániel Levente: Álmaink piros sportlabdája

POSTICIUM BOOKS

Dalai Láma; Franz Alt: A dalai láma felhívása a világhoz

THURZÓ LAJOS MŰVELŐDÉSI-OKTATÁSI KÖZPONT - ZENTA

Szarka Mándity Krisztina: Petrik Pál 100

TÖRTÉNELMI LEVÉLTÁR - ZENTA

Tari László: Zenta-Cen ta-Senta 800; Almási

Tibor, Tari László: Zenta 1216-2016; Molnár Tibor szerk.: Fejezetek a titói Jugoszlávia korai szakaszából

VAJDA SÁGI MAGYAR MŰVELŐDÉSI INTÉZET - ZENTA

Vékás János: Utak 2; Reisinger János: Ki nekünk Arany János; Papp Árpád: Igaz történetek Mindenki földjéről II.

ZETNA

Tóbiás Krisztián: A Wilkinson penge; Döme

Szabolcs: A fehér neve; Hernyak Zsoka: Morze;

Kalász István: Határ/Idők;

ZETNA BASILISCUS

Díószegi Ágnes: Porcicák

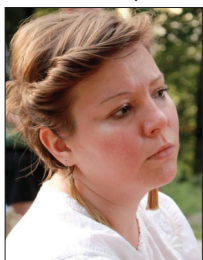

Írószervezetek az

ANTAL NIKOLETT és KORPA TAMÁS,
a FISZ társelnökei válaszolnak

A tavaly nagykorúvá vált FISZ társelnökeiként milyen változásokat terveztek a szervezet működésében?

A. N.: Budapesten a kritikai vonalat

megerősítettük: a Kritikusokat az eddigi magyar irodalmi eseményekhez képest világirodalmi so-

rozattal egészítettük ki, és kritika műhelyt indítottunk az ELTÉ-n, de a nyári táborigénykritika műhelyt is duplikáltuk, hiszen egyre nagyobb iránta az érdeklődés. A nagyobb rendezvényeket komplexebbé szeretnénk tenni, legutóbb a RE-volúció '56, ami a forradalom olvasataival foglalkozott. A társtudományi és társművészeti konferencia egy rövidfilmes projekttel volt egész az Északi Támpont Egyesülettel közreműködve. Az Írókölcsönzöt gyerek- és ifjúsági irodalommal bővítjük, hogy a csak általános iskolákkal rendelkező hátrányos helyzetű településekre is eljuthassunk.

K. T.: Évek óta közreműködői va-

gyunk az Ünnepi Könyvhét debreceni eseményeinek, közös könyvstandot üze-

meltetünk a József Attila Körrel a Cívisvárosban. Idén, külön öröm, hogy a könyvhét díszvendége Papp András lesz, akinek – hosszú idő után – tavaly jelent meg *Vadpénz* című kötete, a FISZ gondozásában. Reményeink szerint,

jövőre már a kolozsvári és a székesfehérvári könyvhéten is jelen tudunk lenni.

Antal Nikolett a fővárosi képviselőt és a tudományos szektort látja el, Korpa Tamásé a vidéki, a határon túli és a szépirodalmi szektor. Mit jelent ez a gyakorlatban?

A.N.: Én Budapesten élek és nem szépíróként tevékenykedem, hanem kultúratudománnyal foglalkozom, és egy, több művészeti ággal foglalkozó intézményt vezetek. Tamás költő és Debrecen közelében él, hosszú ideje kiváló kapcsolatot ápol a FISZ határon túli „sejtjeivel”, miközben folyamatosan bővíti ezeket a kapcsolatait. Ez a felosztás tehát teljesen kézenfekvő volt, világosan látszott ugyanis, kinek hol erősebb a beágyazottsága.

K. T.: Ahhoz, hogy komplex események létrehozására törekedjünk, minden szektorban erősnek kell lennünk, továbbá kreatívan kell összekapcsolnunk a humán bázisainkat, valamint a kétféle képviseletet. Ez azt is jelenti, hogy nagyon széles átjárás van a tudományos és szépirodalmi munkamegosztást illetően is. Jó példa lehet a május végi „árdeli túnt Athén” – Kolozsvár-dialógusok elnevezésű rendezvényünk, ami egyszerre irodalomtörténeti tanácskozás, költészeti minifeszt, könyvbemutató és slam-bajnokság együtteseként pozícionálható, fő- és mellékszerepekben Kolozsvárral.

A FISZ tábortanban a szépírói és kritikai műhelyek mellett proszemináriumokon lehet részt venni. Mit jelent ez?

A. N.: A műhelyvezetők itt arról beszél-

getnek a résztvevőkkel, hogyan lehet elindulni az irodalmi életben, milyen folyóiratok, szervezetek és műhelyek közelében érdemes érdeklődni, hogyan érdemes elkezdni a publikálást, és hogyan lehet egyfajta kultúrpolitikai tájékozottságot szerezni. Hiánypótló szerepet tölt be, hiszen az egyetem első éveiben lévő fiatalok nagyon sok esetben egyáltalán nem ismerik ezt a világot.

A könyvhéten milyen programokkal lesz jelen a FISZ?

A. N.: Saját standdal, számos dedikálással és három színpadi programmal, amelyeken a kortárs gyerekirodalom-kutatás aktuális állásáról szóló *Mesebeszéd* című kötetünket, valamint a hat első könyvesünket, így Csillik Kristófot, Horváth Veronikát, Kulcsár Árpádot, Mizsur Dánielt, Szalay Álmost és Szerényi Szabolcsot mutatjuk be.

K. T.: A FISZ-stand könyvkínálója tele lesz új kiadványokkal, ezek közül, röviden, két különböző műnemű kötetet ajánlanék az olvasók megtartó figyelmébe. *KAF-olvasókönyv* címmel jelentetünk meg egy szűk – 46 kritikából, átfogó tanulmányból és aprólékos verselemzésből álló – válogatást Kovács András Ferenc műveinek kritikai, szakirodalmi pályafutásáról. A másik újdonság, egy különös, szikár, radikális verskötet, a Kolozsváron élő Kulcsár Árpád *A harmadik ipari forradalom csöndje* című munkája, ami az iparosítás és a természet, a közösség és a személy ellentétéről, egymásra utalt-ságáról és az ember szerepéről vall megejtő nyelviséggel.

Ünnepi Könyvhéten

GABORJÁK ÁDÁM, a JAK elnöke válaszol

**A Kárpát-medencei Tehetséggon-
dozó Nonprofit Kft. megalakulása
igencsak felkavarta az irodalmi
életet. A sajtóból értesültünk, hogy
a helyzet az írószervezetek számára
azóta sem alakult megnyugtatóan.
Az NKA működése is tervezhe-
tetlenné teszi a fennmaradást. Mit
gondolsz erről?**

Szomorú, hogy ezeknek a folyamatok-

FOTO: VÉGH LÁSZLÓ

nak fontos folyóiratok és tehetséggon-
dozó műhelyek esnek áldozatul. A
kialakult helyzeten az enyhített egy
kicsit, hogy elindult a Független Men-
torhálózat. Ez biztató és pozitív, s bebi-
zonyította, hogy az irodalmi közeg
szereplői is képesek kiállni. Remélem,
ez csak folytatódni fog.

**Van egy örömteli friss hír is: félmillió
forinttal támogatják a József Attila
Kör működését a Tilos az Á Könyvek
kiadó tulajdonosai. Hogyan fogad-
tátok a támogatást?**

Nagy örömmel. Igazán megtisztelő,
hogy egy olyan színvonalas kiadó felfi-
gyelt a helyzetünkre, mint a Pagony, s
fontosnak tartják annyira a tevékeny-
ségünket, hogy támogassanak minket.
Nyilván túlzás lenne kizárólag a kiadók

támogatásából élni, ennél önállóbb
szervezet a JAK, de tény, hogy nagyon
fontos szerepet töltünk be a különböző
kiadók szerzőinek képviselőjében,
sokat teszünk azért, hogy minél több
helyre eljussanak. Nekünk ez a leg-
fontosabb. Ezért is őszintén példamu-
tatónak gondolom a lépésüket. Jó
lenne, ha minél többen belépnének
ebből a szférából, s cirkulálhatna a
rendszer. Sokat segítenének az ön-
fenntartásban.

Milyen programokat terveztek a könyvhétre?

Természetesen kint leszünk a buda-
pesti Vörösmarty téren és Debrecen-
ben is. Úgyhogy idén is találkozhatnak
az olvasók a könyveinkkel és olyan
szerzőkkel, mint a JAKkendő-díjas
Fekete I. Alfonz (*A mosolygó zsonglőr*)
Tolvaj Zoltán (*Fantomiker*), Deres
Kornélia (*Képkalapács*) vagy Molnár T.
Eszter (*A számozottak*), akinek egyéb-
ként *Szabadesés* címmel jelenik meg a
új krimikötete a Prae.hu-nál. A könyv-
kiadás szempontjából is progresszív
sorozatnak számító Melting Books
legújabb kiadványa pedig *MÖMÖ
ÖMÖMÖ* címmel jelenik meg. TH
Anatol könyve a neoavantgárd össz-
művészeti projektek szellemiségét
viszi tovább, illetve gondolja újra, s
leginkább a Vajda Lajos Stúdió
művészeinek (Wahorn András, feLu-
gossy László stb.), illetve Bada Tibor
neodadaista esztétikájához kapcso-
lódik. De például P. Horváth Tamást is
vendégül látjuk a standunknál, akinek
most jelenik meg Pécs 20. századi
történetével foglalkozó „regényes kró-
nikája” *Öt torony* címmel. A könyvhét

nekünk egyébként régóta a Margó
Fesztvállal való együttműködésről is
szól, így idén újra lesz *Éjszaka a
múzeumban* című irodalmi séta a PIM-
ben. Ezúttal Arany rejtélyes balladáit
állnak a középpontban, s olyan szer-
zőkre számíthat a közönség, mint
Erdős Virág, Molnár T. Eszter, Czinki
Ferenc, Potozky László és Barlog
Károly. Az Osztrák Kulturális Fórum-
mal közös sorozatunk, a Bécs–Buda-
pest Transit vendége pedig Anna Kim
lesz, aki a Jelenkornál megjelenő
könyve kapcsán lép fel.

Mi a helyzet a JAK-táborral és a Műfordító Táborral?

Sajnos a pályázatok kiszámíthatat-
lansága, csúszása erre is hatással van, s
egyre nehezebb megszervezni ezeket.
A JAK-tábor augusztus 28. és szeptem-
ber 1. között rendezzük meg Sziglige-
ten, s olyan vendégeink lesznek, mint
Krasznahorkai László, Nádasdy Ádám,
Mészöly Ágnes, Tompa Andrea és még
sokan mások. A Műfordító Tábor pedig
szeptember elején várható.

Milyen aktuális tennivalókról tud- hatunk még?

Egyrészt idén elnökválasztás lesz,
tehát fontos változás előtt áll a
szervezet. Bízom abban, hogy bár-
mennyire is nehéz a helyzet, sikerrel és
lelkesedéssel kormányozza tovább a
JAK-ot az utódom. Addig is nyáron
sokat fesztiválozunk. Ott leszünk a
tályaai Kerekdomb Fesztiválon, a
soproni Volt Fesztiválon és a kishegyesi
Dombos Fesztiválon, aztán pedig
indulnak a vidéki és határontúli
útjaink. Igyekszünk minél több helyre
elvinni a kortárs irodalmat.

Írószervezetek az

SZENTMÁRTONI JÁNOS, a Magyar Írószövetség elnöke válaszol

Milyen rendezvényekkel készül a Magyar Írószövetség az Ünnepi Könyvhétre?

Hajó a vers! Hosszú évek óta hagyomá-

FOTÓ: CZIMBAL GYULA

mány és a könyvhét egyik kiemelkedő rendezvénye a három órás hajóút a Dunán, amelyen *Az év versei* című antológia adott évi szerzői és olvasói, érdeklődők és a sajtó képviselői vesznek részt. Ezt a Magyar Napló Kiadónak köszönhetjük, és mindig a könyvhét szombat estéjén kerül megrendezésre, idén június 10-én. Ez voltaképpen a közkedvelt Versmaraton programsorozat záró eseménye.

Az írók és új köteteik bemutatója minden évben közkedvelt program. Idén kiket láthatunk a színpadon?

Hogy kik szerepelnek majd a könyvheti színpadon, nem tudhatom, hiszen ezt a MKKE közvetlenül a kiadókkal egyezteteti. Azonban számos izgalmas könyv jelenik meg, melyeket szeretettel ajánlok az olvasók figyelmébe. A Magyar Napló Kiadó például egy igazi könyvritkasággal jelentkezik: *Énekek Szent Márton püspök tiszteletére*. A reprezentatív énekes- és olvasókönyv

hiteles, eddig kiadatlan források alapján tartalmazza a Szent Márton püspök, Magyarország fő védőszentjének tiszteletére írt zenetörténeti emlékeinket. A legértékesebb liturgikus és népi alkotásokat gyűjti egybe mai helyesírással, kottákkal és közérthető magyarázatokkal. A könyv melléklete egy zenei CD, amelyen a legjelentősebb énekek meghallgathatók. Hasonló érdeklődésre számíthat Heltnai Gáspár *Fabulák* című könyve, amelynek CD-mellékletén Szalóczy Pál hangján hallhatóak a mesék. A kiadó tavaly elhunyt főszerkesztőjének, Oláh Jánosnak eddig kiadatlan elbeszélései is könyvhétre jelennek meg. De jelentkezik új könyvvel mások mellett Lancu Laura, Ferdinandy György és Majoros Sándor is. Az Orpheusz Kiadó hasonlóan színvonalas repertoárral készül: Szebeni Ilona *Merre van a magyar hazám? Kényszermunkán a Szovjetunióban 1944–1949* című könyve a legelső híradások közé tartozott a magyar könyvkiadásban. A szerző felhívására több mint kétszáz túlélő küldte el visszaemlékezését, ezt követően számos interjú is készült a jelentkezőkkel. Az 1997-ben elhunyt szerző településenként sorolja fel a szovjet munkatáborokba elhurcoltak nevét, és egy-egy még élő tanúval készített interjú alapján felidézi és megörökíti a háttorzongató tragédiák, jóvátehetetlen erőszakcselekmények sorát, amelyeknek zömmel a civil lakossághoz tartozó, nem egyszer fiatalkorú személyek estek áldozatul. De kiváló kortárs szerzők is kijönnek új könyvekkel a kiadónál, úgy mint például. Gömri

György vagy Karácsonyi Zsolt. A Kortárs Kiadó könyvheti kínálata sem kevésbé izgalmas: a tragikus sorsú költő, író, szerkesztő Sárközi György pályaképét rajzolja meg új könyvében fia, Sárközi Mátyás, akit egyébként június 6-án köszöntünk a PIM-ben 80. születésnapja alkalmából. De új versekkel jelentkezik a kiadónál Kiss Anna is. Jókai Anna önéletírása több mint valószínű, hogy nagy port fog kavarni, talán a könyvhét egyik szenzációja lesz – ez a Széphalom Könyvműhelynél lát napvilágot.

Új sorozatok a Fókuszban a legújabb kárpátaljai magyar irodalom. Mi tudhatunk erről?

Kárpátalja mindig is az egyik legveszélyeztetettebb régió volt a magyar kultúra megmaradása és kontinuitása szempontjából. A kitörési pontokat nehéz volt megtalálni. Ezért is becsülendő az a szívós küzdelem, amelyet többek közt az Együtt című folyóirat szellemi műhelye és a köré szerveződött kárpátaljai írócsoportunk végzett, végez. Az értékek megőrzése mellett ugyanis kezdettől fogva különös hangsúlyt fektetett azok átadására is, az ott élő ifjú tehetségek felkarolására és bekapcsolására a magyar irodalom vérkeringésébe. Úgy látom, ebből nőtte ki magát a Kovács Vilmos Irodalmi Társaság, amelyet már egy új nemzedék képviselői hoztak létre. Elnökünkkel, Csordás Lászlóval régóta tervezgettünk egy oda-vissza ható együttműködést, amelynek, remélem, gyümölcsöző és eredményes, nyitánya lesz a május 25-i találkozón a Magyar Írószövetségben.

Ünnepi Könyvhéten

GÁCS ANNA, a Szépirok Szövetsége elnöke válaszol

Az éppen húszéves Szépirok Társasága nem készül külön programmal az Ünnepi Könyvhétre, de rengeteg tervük van. Gács Annát arról kérdeztem, mennyiben változott az írószervezet élete az elmúlt két évben, amióta ő az elnök.

Nagyon fontos, nem csak minket érin-

tő változás, hogy a hozzánk hasonló szervezetek működési körülményei sokat romlottak és kiszámíthatatlanná váltak. A működési költségünket radikálisan lecsökkentették. Az NKA hónapok óta nem ír ki pályázatot, illetve, a tavasszal beadott pályázatunkra azt a választ kaptuk, hogy nyár vége előtt ne is reméljünk döntést, ez nagyon megnehezíti a hétköznapiakat meg a programszervezést is. Most van a *Kortársirodalom éve* program, ami az NKA támogatáshoz hasonlóan, éppen el van akadva. Elvileg az írószervezetek is részt vesznek egy Arany János évhez kapcsolódó kortárs irodalomnépszerűsítő programban, arra is minden-

féle terveink vannak. Aztán, hogy jót is mondjak, elég sok új dolgot elindítottunk, ami nekem szívügyem volt és nagyon örülök, hogy sikerült. Tavaly a Magyartanárok Egyesületével közösen szerveztünk programot, *Irodalom és szolidaritás* címmel. Az irodalmi hagyomány, a kortárs irodalom és a középiskolások összjátékából alakult ki egy középiskolai program. Az írók videó nyilatkozatokat készítettek kedvenc műveikről, ezeket a diákok megnézték, olvastak, és ők is írtak. Ezenkívül most nyertünk egy EU-s pályázaton egy kis pénzt, hét ország szervez közösen, kifejezetten közönségbővítést szolgáló programokat; a célja, hogy az irodalom olyan érdeklődőkhöz jusson el, akiknek önkifejezésében, önépítésében az írás fontos lehet. Mi változott, amióta én vagyok az elnök? Markánsabb lett a szépirok arcéle, kicsit jobban belementünk társadalmi, közéleti kérdésekbe, amelyekről a tagság többsége szerint írónak beszélnie kell. Legutóbb a CEU melletti nyilatkozatunknak volt Magyarországon meg nemzetközi szinten is visszhangja. Azonkívül megy az a millió dolog, amit szoktunk csinálni, író-olvasó találkozók, fesztivál, konferencia, sorozatok irodalom és színház, irodalom és társművészetek kapcsolatáról, ezekből vannak újak is meg egy csomó nagyon jól működő fut tovább, egy részük határokon túli.

Megválasztásodkor úgy nyilatkoztál, hogy újra témává kellene tenni, milyen a viszonya a kortárs irodalomnak és művészetnek az előítéletekhez, a kirekesztő, macsó

köznyelvhez. Történt valami ezeknek a kérdéseknek a tisztázására?

Az *Irodalom és szolidaritás* program is érintette ezt a témát. A diákok írásában egy csomó minden megjelent, ami az együttérzéshez és a toleranciához kapcsolódik. Sikerült erről elkezdni a beszélgetést, szó volt például a nő, a meleg kisebbség, meg a szegények helyzetéről. Tavaly, a *Maszk és önéletrajz* fesztiválon szintén előkerültek ezek a nagyon fontos kérdések.

Milyen terveitek vannak még?

Az egyik a Szépirok-díj, nagy szívfájdalmam, hogy évek óta nincs. Próbáljuk újragondolni, keresünk hozzá támogatót. Volt egy *Kertész Imre emléknap* április elsején, ennek kapcsán Szegő János vezetett egy városi sétát. Folytatásaként szeretnénk Budapesten irodalmi séta sorozatot indítani, ha lesz pénzünk. A legnagyobb sikerélményünk volt nemrég, ami szintén a szolidaritáshoz kapcsolható, a *Könyvhajlék* jótékonyági árverésben vettünk részt, az Utcáról Lakásba Egyesülettel közösen. Tizenkilenc író ajánlott fel kéziratokat, személyes tárgyakat eladásra. Több, mint 5 millió Forint jött be! A pénzből mobil házakat telepítenek hajléktalanoknak. Azt gondolom, egy írószervezetnek társadalmi kérdésekre nyitottnak kell lennie. Ezen kívül a program a kortárs irodalom ünnepe is volt, az érdeklődők hatalmas összegeket adtak azért, hogy egy-egy kézirat, tárgy a birtokukba kerüljön.

Kérdezt: Szepesi Dóra

Társas magány

Rakovszky Zsuzsával beszélget Szarka Károly

Talán az elidegenedés és a magány az első szavak, amik eszünkbe juthatnak Rakovszky Zsuzsa legújabb, *Célia* című regényét olvasva. Az író korábbi történelmi regényeivel ellentétben ez a történet a jelen Magyarországon játszódik, elbeszélője egy felnőtt képtelen, de már bőven középkorú férfi, aki maga is egy széthullott családból érkezik, a címszereplő pedig a feltételezett lánya, aki bajba kerül. Célia keresése közben tapasztalhatjuk, hogy mennyire reménytelennek tűnnek a családi és az egyéb emberi kapcsolatok, és hogy a bennünket körülvevő digitális világ mennyire szegényes megoldásokat kínál a boldogtalanságunkra.

Költőként kezdte pályát, majd regényeket, elsősorban történelmi regényeket írt, közben a fordítások biztosították a megélhetését. Az utóbbi pár évben bőségesen jelentkezett műfordítással, saját regényvel és verseskötettel is – adódik a kérdés, hogy ezek a munkák mennyire segítik, egészítik ki egymást, vagy mennyire jelent nehézséget az átállás egyikről a másikra.

A fordítás – és nemcsak a műfordítás, mert fordítottam mindenfélét a kalandregénytől a vallásfilozófiáig, hadtörténettől a szakácskönyvig – mondhatni, a „polgári foglalkozásom”, és nemigen hat vissza a saját írásaimra, vagy legalábbis nem jobban, mintha egyszerűen csak olvastam volna azt a bizonyos könyvet. Ami a verset és a prózát illeti, nem érzem, hogy az átál-

lás nehézséget jelentene: úgy is mondhatnám, az anyag maga dönti el, hogy inkább versbe vagy prózába kívánkozik-e.

Ha pedig nem versről és prózáról beszélünk, hanem líráról és epikáról, akkor végleg eltűnik mindenfajta látészolagos ellentét: igazán lírai verset azt hiszem, valamikor elég fiatalon írtam utoljára. Később egy ideig úgynevezett szerepverseket írtam, ahol a versben beszélő személy hanghordozását és bizonyos fokig a háttérét, a történetét is ki kellett találni, és innen már simán ment az „átcsúszás” a prózába. Segíteni talán annyiban segítik egymást, hogy amióta prózát is írok, nem érzem úgy, hogy mindent, amit szeretnék elmondani, valahogy bele kellene préselni a versekbe, vagyis talán oldottabban írok verset.

A *Célia* címszereplője az elbeszélő feltételezett lánya, s miközben egy rejtélyes, krimiszerű történetet olvasunk, csonka családokkal, céltalan kamaszokkal, magányos felnőttekkel, rideg nagyvárosi életképekkel, állandóan bekapcsolt számítógépekkel és folyton csengő telefonokkal találkozunk. A regény melyik rétege adta az ötletet az íráshoz?

Azt hiszem, kétfelől indult, aztán a két szál összekapcsolódott. A céltalan vagy inkább „kereső” fiatalok témája régen foglalkoztatott, pontosabban az olyan fiataloké, akiket már „szabadon” neveltek, és sem a családjukban, sem a tágabb környezetükben nem találtak olyan kemény szabályokkal, amelyek ellen lázadni lehetne, vagy amelyeket elfogadhat-

nának: hogy ők vajon mihez kezdenek magukkal? Aztán olvastam valahol egy „anya keresi lányát”-féle, félímeddig bűnügyi történetet. Ez az „eltűnt lány” motívum adta a cselekmény ötletét, és erre a középpontra nőttek aztán rá a mai nagyvárosi élet kellékei, a számítógép, a mobil és a többi.

Az elbeszélő egy negyvenes éveit taposó férfi, az a típusú értelmiségi, aki képtelen felnőni és egzisztenciát teremteni magának, és nemcsak az érzelmi elköteleződéstől, hanem hétköznapi döntéseinek felelősségétől is fél. Tipikusan mai karakternek gondolja Ádámot, jellegzetesen kelet-közép-európainak, vagy egyszerűen csak egy szorongó, az eseményekkel sodródó figurát keresett, akinek a szemüvegén át jól elmesélhető a jelenben, Magyarországon, azon belül is nagyrészt Budapesten játszódó cselekmény?

Is-is. Azt hiszem, tipikusan mai (hogy jellegzetesen közép-európai lenne, azt nem tudom, sajnos csak nagyon kevés ismerősöm van más közép-európai országokból, és őket is csak elég felületesen ismerem.) Az elbeszélő menet közben alakult ki, először azt hittem, a történetet, vagy legalábbis annak egy részét a címszereplő lány mondja majd el, de ő valahogy „nem akart” megszólalni. Ugyanakkor egyik ellenpontja is a szintén sodródó, de szabályokat és kööttségeket kereső fiatal címszereplőnek, egy olyan generáció tagja, amelyik még egy – bár részben már „puha” – diktatúrában nőtt fel, és valószínűleg az őt egyedül nevelő anyával való túl szoros érzelmi kapcsolatot is tehernek, korlátozóknak érezte, ezért az ő számára a szabad-

Fotó: FILEP ISTVÁN

ság a legfőbb érték – mindenben és minden áron.

Asztrológia, jóslás, családállítás – azért fordulnak a szereplők ezekhez, mert hiányzik az életükből a transzcendencia, amit évszázadokon át a vallások és a hagyományok biztosítottak az elődeik számára, vagy a gyorsan változó világban keresnek valamilyen kapaszkodót? Esetleg a kettő összefügg?

Igen, összefügg: a szereplők egy része csakugyan valamiféle transzcendenciát keres, és voltaképpen azért nem talál, mert túl nagy a kínálat, és mert a spiritualitásnak ezek a manapság mindenütt kapható, olcsó formái nem kívánnak mélyebb elköteleződést az embertől: lehet játszani velük, aztán ha nem válnak be azonnal, lecserélni őket egy másikra. (És ez az nemcsak az asztrológiára és társaira igaz, a címszereplő anyja például „végigzongorázik” a lehetséges elméletek és világképek egész során:

volt buddhista, freudista, környezetvédő, és még ki tudja, mi minden.)

A címszereplő fiatal lány ezt a fajta sodródást szeretné elkerülni, mert homályosan úgy érzi, szabályok, kööttségek és valamilyen személy fölötti cél nélkül az élete, sőt ő maga is súlytalan, nem is igazán létezik. Ez a súlytalanság abban is megmutatkozik, ahogyan a valaha szentnek vagy tabunak számító életeseményekhez, a születéshez és halálhoz, és főként a szexualitáshoz viszonyul a környezete: triviális, hétköznapi eseményekként, mondhatni, gyakorlatiasan kezelik őket (ezért is kezdődik a regény az anya temetésének, illetve a felkínált abszurd temetkezési módszerek leírásával). Ezért köt ki végül is a címszereplő fiatal lány egy szektában, mert úgy érzi, a megtalált bizonyosság-félet csak egy olyan környezetben tudja megőrizni, ahol nincsenek alternatívák, mindenki ugyanazt mondja és gondolja.

Mindennapi penzum

Ferdinandy Györgyöt kérdezi Lobello Maya az író angol fordítója

Ha jól emlékszem, 2015-ben a könyvhét egyik standja előtt beszéltük meg, hogy létrehozzuk A francia asszony című köteted angol nyelvű fordítását. Többes számban utalok erre a törekvésre, hiszen a munka folyamán mindig fordulhattam hozzád útbaigazításért szöveged különböző helyszínei között. Milyenek képezed azt az angol nyelvű olvasót, aki majd kézbe veszi a francia feleség, Clo történetét?

1964 óta élek az Egyesült Államokhoz tartozó Puerto Ricóban, ahol 2000-ben bekövetkezett nyugdíjaztatásomig az állami egyetem rendes tanára voltam. Puerto Rico azonban spanyol anyanyelvű terület, ahol spanyol az oktatás nyelve is. Így nincsen angolul beszélő „képzelt olvasóm.”

Spanyolul hétköznapi prózám jelent meg az egyetem és az Isla Negra kiadó gondozásában. 2000-ben a Nemzetközi PEN Klub prózai díjat is Puerto Rico-i nevezésre kap-

tam, és idén, 2017-ben szintén az ő jelölésükre szerepel az *El niño perdido* (Az elveszett gyermek) című válogatott kötetem a Miami-ban megrendezésre kerülő Nemzetközi Könyvvásáron. Spanyol nyelvű kötetemet én fordítottam a magyar eredetiből. A Puerto Rico-i olvasók érdeklődtek az 1956-os magyar forradalom iránt, és a szigetország történelme (például a kivándorlás az Egyesült Államokba és az ebből adódó kétlakiság) érzékenyítette őket egy közép-európai emigráns sorsa iránt.

Nyugdíjazásom és hazatelepülésem óta is évről évre meghív az egyetem, ahol könyvbemutatókat és előadásokat szerveznek nekem. Utoljára 2016 decemberében kétszáz fős hallgatóság előtt volt alkalmam beszélni. Ezúttal egy magyarországi filmes stábbal utaztam, akik életműriportot készítettek a Puerto Ricóban töltött éveimről.

A könyvhétre egy újabb köteted jelenik meg, a *Meglátogatjuk a múlt-*

***tat.* Bár az angol nyelvű szereplő még várat magára, a Puerto Rico-i olvasók megjelennek a kötet *Portréfilm* című novellájában. „Lehetséges, hogy én ott messze, északon ezekben a trópusi gyerekeknek írtam a könyveimet?” – kérdezi a narrátor. A „képzelt” hazai olvasónak pedig a következő kérdést teszi fel: „Miért idegen az aprócska hazában a madárhanggyűjtő magánya? A gyarmatbirodalmak emberisége? A kitoloncolt illegálisok?” A narrátor szavaiból kiderül, hogy hiába mondja el minden történetét magyarul, üzenetét nem mindig értik meg. Honnan van ez a megállapítás?**

Azok a Puerto Rico-i diákok, akik a *Portréfilm* című novellámban azt mondják, hogy róluk és nekik írok, közelebb állnak a lényeghez, mint az itthoni „kritikusok”. Lehet, hogy én egy Latin-Amerikában szocializálódott magyar író vagyok?! A másik fontos mondanivalóm: itthon hu-

szonöt éve többnyire csak felszínes ismertetések jelentek meg könyveimről. A „kalandor” és a „honvág” és a siránkozás. Senki nem próbált meg kánonba helyezni, vagy elemezni, hogy több mint harminc magyar könyvben tulajdonképpen mit is művelek?! Reménykedem, hátha lesz egy filosz, aki rászánna erre a kutatásra egy-két évet!

Lehet, hogy mind a harmincat nem, de számtalan kötetedet olvastam. És olvasóként megjegyzem, hogy amerikai révén tulajdonképpen én vagyok az első angol nyelvű olvasód, még akkor is, ha műveidet egyelőre csak magyarul olvasom. Számomra mindig izgalmas a következő kötetedet kézbe venni, új írásaidban újra meglátogatni a múltat.

Miközben novelláról novellára újra átsuhan előttem Buda, Strasbourg, Párizs, Puerto Rico és Miami, más megvilágításba kerülnek a részletek. Nem tudom, hány-szor írtál már a budai gyerekkorról és a második világháborúról, de mindig várom a következőt. Felfigyeltél már arra, hogy az „Alex” név hányféleképpen bukkan elő az életművedben? Ha jól emlékszem, egy másik könyvedben Alex a narrátor öccse volt. Máskor kutya is volt ... legújabb kötetedben pedig Alexnek hívják az egyik orosz katonát. Mintha bűvész lennél: tudom, hogy a bűvész cilinderéből valószínűleg nyúl kerül elő, mégis képes vagy „ugyanarra” a nyúlra teljesen másképpen nézni. Ez így szándékos?

Néha igen, néha nem. Néha csak azért marad ugyanaz a szó a kéziratban, mert a szerkesztő elfelejtette

kitörölni. Mint az írók többsége, én sem tudom megmagyarázni írásaimat. Ez, úgy érzem, nem az én felelősd. A filológusoké, a kritikusoké inkább.

Mint említettem, sokadik kötetedet forgatom már, ezúttal úgy érzem, hogy ez a kötet más. Mint ha a Budáról szóló történeteknek nyelvezete szikárabb lenne. Keresem, de semmilyen felesleget nem találtam ezekben a novellákban. Fordítóként eddig is éreztem, milyen súllyal jelennek meg az „itt,” „ott,” „odaát,” illetve „Vadnyugat” szavak novelláidban. Az ember belső iránytűje a lényeg, a többi folyamatos mozgásban van a térképen. Szeretem a filmstáb megjelenését a *Meglátogatjuk a múltat* kötetedben. Minél jobban próbálják a részleteket rögzíteni, annál kevésbé sikerül azokat filmlencsére kapni. A harminc kötet után érteni vélem, hogy a részlet csupán: részlet. Bár kíváncsian várom a rólad készített portréfilmet, a lényeget Te mondd el a legjobban.

Örülök, hogyha ezt így látod. Hidd el, nehezen emlékszem vissza ezekre az írásokra! Azóta egy tucatnyi más írásom is született. Mindennap megírom a penzumot, csak ezután folytatom a napot. A régi az már a régi.

A Miamiiban játszódó novelláidban viszonylag sarkos vélemény nyilvánul meg az amerikai mindennapokról. Ezt jól érzékelem? Ha igen, mitől ennyire felemás a narrátor élménye az Egyesült Államokkal kapcsolatban?

2000-ben, 65 évesen kerültem át az északi kontinensre. Akkor már teljes mértékben a Puerto Rico-iakkal

azonosultam. Vagyis egy apró, szerencsétlen sorsú gyarmat polgáraként fedeztem fel az Egyesült Államokat. A Floridában töltött évek alatt megismertem Amerikát. Megértettem és megszerettem. De írásaim szereplői változatlanul a legszegényebbek, az „útpatkóra szorultak” közül kerülnek ki. Hőseim migránsok, illegálisok ma is. Narrátorom viszont nem minden esetben vagyok én, ezt azért szögezzük le.

Visszatérve A francia asszony kishű angol nyelvű kiadására: gondold, hogy nehéz lesz kiadót találni az Egyesült Államokban?

A *francia asszony* lesz az első angol nyelvű könyvem. Remélem, hogy kiadóra és olvasókra talál. Az utóbbira egészen biztosan: Amerikában kíváncsiak rá, hogy „milyenek” a francia asszonyok. De én már, 82 évesen, inkább csak a magyar életművemmel foglalkozom. 2016-ban és 2017-ben is két-két könyvem jelent meg magyarul. Az utolsó a mostani Ünnepi Könyvhétre.

Évente két kötet? Sokat dolgozol!

Ezt pontosítanom kell. Tavaly, ezerkilencszázötvenhat hatvanadik évfordulójára megjelent a válogatott köteted. Idén tavasszal öt év karcólatait adta ki az Orpheusz Kiadó. A mostani könyvben, a *Meglátogatjuk a múltat* végre valahára új novelláim gyűjteménye. Két tucat új írás. Lassan és nehezen írok.

Deák Laci, régi nagy barátom írja valahol, hogy minden alkotó ember életében előbb-utóbb beáll a hanyatlás, a rutin korszaka. Nyolcvankét éves vagyok, csak reménykedem, hogy ebben a mostani, kéttucatnyi írásomban az olvasó fontos, új mondanivalóra akad.

ÚJDONSÁG

ÚJDONSÁG

ANDRÉS INIESTA ÉLETEM JÁTÉKA

153×234 mm • 296 oldal, keménytáblás
Bolti ár: 4600 Ft • ISBN: 978 96 345 4084 7

Andrés Iniesta generációjának legkiemelkedőbb játékosai közé tartozik. A Barça alapjátékosa 2004 óta. Nyolcszoros spanyol bajnok, négyszeres BL-győztes, továbbá kétszeres Európa-bajnok és világbajnok a spanyol válogatottal. Szerénysége, emberi tartása, illetve a személyét övező szeretet és tisztelet még a legjobbak közül is kiemeli. Még az ellenfelek legelvakultabb szurkolói is elismerik teljesítményét.

Önéletrajzi könyvében rokonok, barátok, csapattársak, ellenfelek, szurkolók beszélnek arról, miért érezhetjük hihetetlenül szerencsésnek magunkat mindnyájan, akik tanúi lehetünk intelligens és finom, szemet gyönyörködtető irányítói játékának.

MAGYAR HELYESÍRÁSI SZÓTÁR

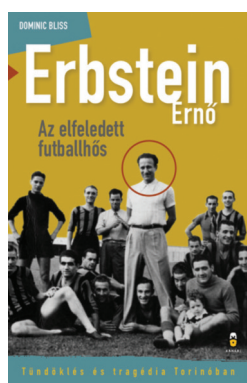
A magyar helyesírás szabályai 12. kiadása szerint

170×244 mm • 596 oldal, keménytáblás
Bolti ár: 4950 Ft • ISBN: 978 963 05 9823 1

A szótár a 2017. május 1-jétől érvénybe lépő akadémiai helyesírási szabályzat legújabb, 12. kiadása alapján, az MTA Nyelvi Bizottsága tagjainak közreműködésében készült.

A 2016/2017-es tanév érettségi vizsgáin a vizsgaszervező intézményeknek már ezt a szótárt kell kötelezően biztosítaniuk.

A Magyar helyesírási szótár bőségesen merít a magyar köznyelvből, megadja a szavak pontos, normatív helyesírását, a rövidítéseket, elválasztásokat, szükséges esetben a szó jelentését, használati körét, a toldalékos alakokat. A szótárban bemutatott konkrét példák alapján a többi hasonló eset is megoldható.

DOMINIC BLISS ERBSTEIN ERNŐ, AZ ELFELEDETT FUTBALLHŐS

Tündöklés és tragédia Torinóban
153×234 mm • 340 oldal, keménytáblás
Bolti ár: 4480 Ft
ISBN: 978 963 05 9613 8

Egri-Erbstein Ernő a világfutball nagy és legendás alakja. Csapatával, a Torinóval edzőként mindent megnyert 1946 és 1949 között. Nagy kultusza van Olaszországban, szobrot is állítottak a tiszteletére. A könyv tisztelgés e kivételes ember emléke előtt.

EURO ANGOL FELSŐFOKÚ NYELVVIZSGA GYAKORLÓFELADATOK

168×240 mm
128 oldal, kartonált
Bolti ár: 3850 Ft
ISBN: 978 963 05 9855 2

A könyv öt teljes feladatsort tartalmaz az EURO angol egynyelvű felsőfokú nyelvvizsgára való felkészüléshez. A feladatsorok az EURO vizsgaközpont szakmai támogatásával és ellenőrzésével készültek, és megfelelnek a nyelvvizsga követelményrendszerének. Az önellenőrzést a megoldókulcs biztosítja. Hanganyag a virtuális mellékletben.

ORIGÓ ANGOL ÉS NÉMET KÖZÉPFOKÚ ÍRÁSBELI NYELVVIZSGA

168×240 mm
Bolti ár: 3250 Ft
ISBN (angol): 978 963 05 9854 5
ISBN (német): 978 963 05 9853 8

A kötetek az Origo nyelvvizsgarendszer 2016 novemberétől érvényes vizsgafeladatait tartalmazzák. A feladatok az ELTE Origo Nyelvi Centrum feladatbankjából származnak, illetve az új feladatokat a vizsgaközpont munkatársai készítették. Az Értékelési útmutatóban bemu-

tatunk néhány vizsgamegoldást is. A kötetek tartalma: 10-10 olvasáskészség feladat, 10-10 íráskészség feladat, 10 közvetítési feladat (angolról, ill. németről magyarra), megoldások, értékelési útmutató. További feladatok a virtuális mellékletben.

15% KEDVEZMÉNY, 9000 FT FELETT INGYENES KISZÁLLÍTÁS

www.akademiai.hu

AKADÉMIAI KIADÓ

Ágh István
Elvarázsolt ének
Nap Kiadó, 2017, 160 oldal, 3150 Ft

Dallamtalan dúdoló

Koncz Tamás könyvajánlója

Bot ritmusára szabott léptek a Duna-parton. Hosszas álldogálás a postán, fájdalmasan elnyújtott hónapok, míg egy név sorra kerülhet a műtetre várók listáján. Egy délután, mikor a lecsúszó ruha nesze, a komód recsenése riaszt fel a merengésből, a gyerekkor emlékeiből – mire is? Testvérek, barátok hiányára, harcok és kompromisszumok keserű utóízére. A pár órára, míg eljön az este, hogy aztán ágyba bújva megadjuk magunkat a kis, és talán a nagy halálnak is.

Az időskor teljesen hétköznapi, naturális helyzeteiből építkezik új verseskötetében Ágh István, Kossuth-díjas költő: az *Elvarázsolt ének* ezekből a lassú pillanatképekből épül és terebélyesedik – inverz faként hajt vissza a múltba, miközben vékony gyökerei épp csak érintik a jelen talaját.

Az elégikus hangnem változó intenzitásban és személyességgel végig kíséri a könyv egészét. A négy nagy és egy kis ciklust tartalmazó kötet a *(Későn virrad, Édentől keletre, Ma esti kérdés, Itt fekszik a huszadik század, Máskor ilyenkor)* személyes számvetéssel kezdődik. Ágh dísztelen pompával idézi meg az elmúlással

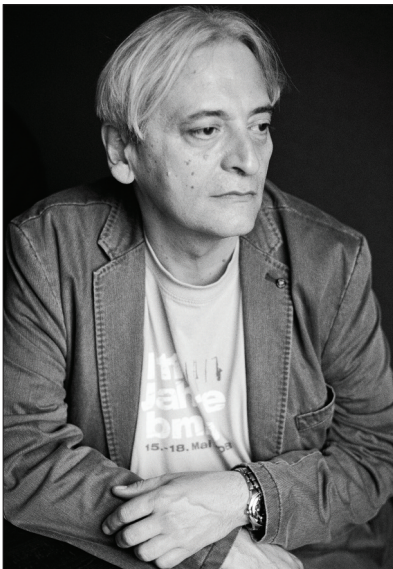
folytatott párbeszédet, volt menyasszonyának emlékét, vagy a tanácstalanságot, amivel unokája néz rá a generációs szakadék túlsópartjáról. Lassú ütemre, kereszt és páros rímeléssel kopognak a sorok, mintha egy szórakozott, dallamtalan dúdolót hallanánk, aztán váratlanul rémült, önsírató énekké rendeződnek – „Eljött az én estém éjszakája / éjfél mutat órám nemsokára / siettetni gyorsabb szívverésem, hogy a két mutató összeérjen [...] majd ha sárga hangon üt az éjfél / ki áll hátradőlt fejemnél” (*Eljött az én estém éjszakája...*) – hogy aztán újra nyugodtabb, ritmusra váltsanak.

Az *Édentől keletre* ciklusban már a családi és nemzeti emlékezet képei kapnak helyet: felrémlik a madéfalvi csata és Trianon tragédiája, az iszkázi családi örökség idő- és térbeli szétaprózódása. Ágh emellett olyan aktuális kérdésekkel is foglalkozik, mint a menekültválság vagy a falvak lezülése – egyszerre tart a „puszta kézzel hódító” új honfoglalóktól (*Költözők, Elvarázsolt ének*) és a kézenközön elhordott és aprópénzre váltott vidéktől (*Földjeivel az ország*).

Merítése azonban túl széles: a négy-

öt oldalas, egyszerre több fajsúlyos témát felvető versek gyakran elvesztik a fókuszot, és ezzel az olvasó figyelmét. Az áramló szövegfolyamból az olyan, egységesebb darabok ugranak ki, mint amilyen a *Felszámolt otthonok* is. Utóbbi a közösen felépített otthon számbavételére épít, ám fokozatosan hiányleltárrá válik – az utolsó sorok pedig torokszorítóak „még nem tudom / felesleges vagyok-e én is, mint ez a sok holmi, / mint a legújabb könyv, melyet senki sem olvas”.

A megragadás és az el nem engedés töltetet ad Ágh kései verseinek, de egyben költészete Achilles-inát jelenti: úgy tűnik, a szerző mindent akar, tudván, hogy semmit sem őrizhet meg. Krónikásként idézi fel a körüti robbantás kaotikus éjszakáját, de porckorongműtétjének kínját is – elégikus sorai néha szíven ütnek, máskor inkább csak zsembelő számvetésnek hatnak, de változó minőségükkel együtt is hiteles kor- és társadalomrajzot jelentenek. Arcokat és pillanatokot őriznek meg, akikre-amikre Ágh István nélkül talán már senki nem emlékezne a földön.

A szabadság szintaxisa

Kovács András Ferencel beszélget Koncz Tamás

A vers a konkrétumok fölé emel, de attól még húsbavágó élességgel szólhat akár a valóságról is. A walesi bárdok igazsága parafrázisban él tovább, és ma is a hatalmi önkényre figyelmeztet – mondja Kovács András Ferenc. A Kossuth-díjas költőt új kötetéről, a *Lözsurnál dö Lüniver*ről kérdeztük.

Új verseit átjárja a hol fenyegető, hol melankolikus hangulatot idéző füst. Miért ez lett a *Lözsurnál dö Lüniver* központi motívuma?

Egyrészt metaforikusan, másrészt az egzakt fátum által adottan. Marosvásárhelyen élek, a városszéli vegyi kombinát mindig törvénytelenül füstöl – a veszélyes ipari méretű metaforája, közel van, mint a füstölő világ: egyfolytában mérgez, tömegeket fertőz, bármikor felrobbanhat, fenyegető jelenlét, bárhogy is próbálják tagadni. Észrevettem, hogy néhány szövegemet lassan átszövi a fojtogató füst, amely aztán észrevétlenül több versbe is átszivárgott. Mert füstje van haragnak, háborúknak, pusztulásnak, mulandóságnak, még a szétfoszló szerelmeknek is. A füst is él, de egyben metafizikai mementó, a tűz térbeli emlékezte is. Úgy éreztem, a füst kiáradása, a világegyetem rejtélyes, rideg gomolygása a kötetnek, a nyelvnek sajátos, zenei lüktetést is adhat.

Egész ciklus idézi fel a cromwelli diktatúra időszakát, amikor londoni színházak sorát pusztították el, Isten nagyobb dicsőségére. A jelenre utaló allegória ez, vagy egy a KAF-életműre jellemző színházi szerepjátékok közül?

Is-is. Jelen és múlt allegóriái egymásba játszanak. Éltem és írtam a Ceaușescu-rezsimben is, diktatúrában, de hosszú évek óta nincs olyan perc, hogy ne volna „dējà vu”-érzésem. A Cromwell-sorozat tragikomikus dramolettet képez a könyvben – nem csak történelmi példa, de visszatekintés a hazug jelenre, a mennyekig hergelt gőgökre s gyűlöletekre, a mindenkori autokratikus hatalmak aljasságaira, a korlátolt és mindent korlátozó rendszerek szabadság-, ember- és kultúraellenességére. Ugyanakkor ez a „cromwellezés” színházi tematikájából fakadólag szándékolatlan teátrális szerepjáték is, ami a színházról való beszédet, párbeszédet, vagy annak lehetetlenségét illeti.

Ha már a „dējà vu”-t említi, a versekben keményen odaszól a jelenlegi magyar kormánynak is – offshore-t, új közpénzeseket, zsarnok zsebéből zengettő bérbárdokat emleget *Aranyparafrázisában*, *A nyelszi bárdolatlanokban*. Miért fontos, hogy politikai-közéleti üzeneteket megfogalmazzon, és miért éppen ebben a formában?

Az ötlet kézenfekvő: idén lett 200 éves Arany, és máig aktuálisan hat *A walesi bárdok* is; az átírás, a parafrázis gyakran nagyobb, játékosabb mozgásteret biztosít, hiszen a költészet elemel a vérröghöz kötött realitástól, távolságot is tart a fölgyülemlett sártól, a konkrét, szennyes helyzetektől, akárcsak az aesopusi példabeszédek.

Persze, lehetne ennél direktbben is fogalmazni, de minek? Számomra a kezdetektől, a 80-as és 90-es évektől eleve adott volt, fontos és természetes, hogy ebben a politikai-közéleti regiszterben is írok verseket olykor. Ez is a magyar

költészeti hagyományok egyik, időről időre szervesülő megnyilvánulási formája – hogy csak közelebbi klasszikusokat említsek, mondjuk, Adytól József Attilán át Petri Györgyig vagy Orbán Ottóig a költői életművekben.

A poétai megszólalásnak sokféle, például ilyen módja is van. Amikor már nem lehet közömbös az elhazudható, szétverhető, korrumpálható vagy eltörölhető szó, a szabadság egész szintaxisa, akkor hallgatni sem szabad, akkor lesz igazán létkérdés a nyelvhasználat is, akkor kell írni, élni, s míg lehet még: közbeszólni is. Kinek-kinek ízlése, tehetsége, lelkiismerete, alkotói tisztasága vagy civil, emberi tisztessége szerint.

Üzenetértékű lehet, hogy Petri György Mondogatnivalóját is feldolgozta, mondhatni bővítette – „Cipőmre nézek, fűző benne! / Nem lehet, hogy ez börtön lenne.” Ennyire reménytelenek, elkieserítőnek látja a magyar társadalom és kultúra helyzetét?

Habár a helyzet az utóbbi évtizedben rohamosan leromlott, sőt, szisztematikusan meg is rontatott – én a méltó fölháborodást, a humort, szarkazmust, szatírárt, az elkeseredést és a poétai dühöt is a remény egyik formájának látom. Ha tényleg elveszettek látnám a kultúra helyzetét, talán nem írnék verseket sem. Talán. De egy vers nem változtathatja meg egy császártévely tahó rendszerét, sem az elvakult butaságot, sem a megnyomorító teljhatalmakat, viszont a költészet, ha stilizál, fölmutat, kissé eltart valamit magától, akkor is a lényegről szól – indirekt módon is tud húsbavágó lenni, túl az eltorzított közélet és korrump politikák szégyentelenségén, vívmányos haragosságán és közrabló botrányain.

A *Mondogatnivalót* is azért választottam, mert verses estjein Vallai Péter rendszerint elmondta ezt a kétsorosot. A hozzám átemelt mottó azonban kortárs

cipőtani körképpé terebélyesedik – ami Petrinél finom, komor poén volt, az nálam kérdőjelekkel zsúfolt káromkodásként csattog. Remélem, nem reményvesztett káromkodásként.

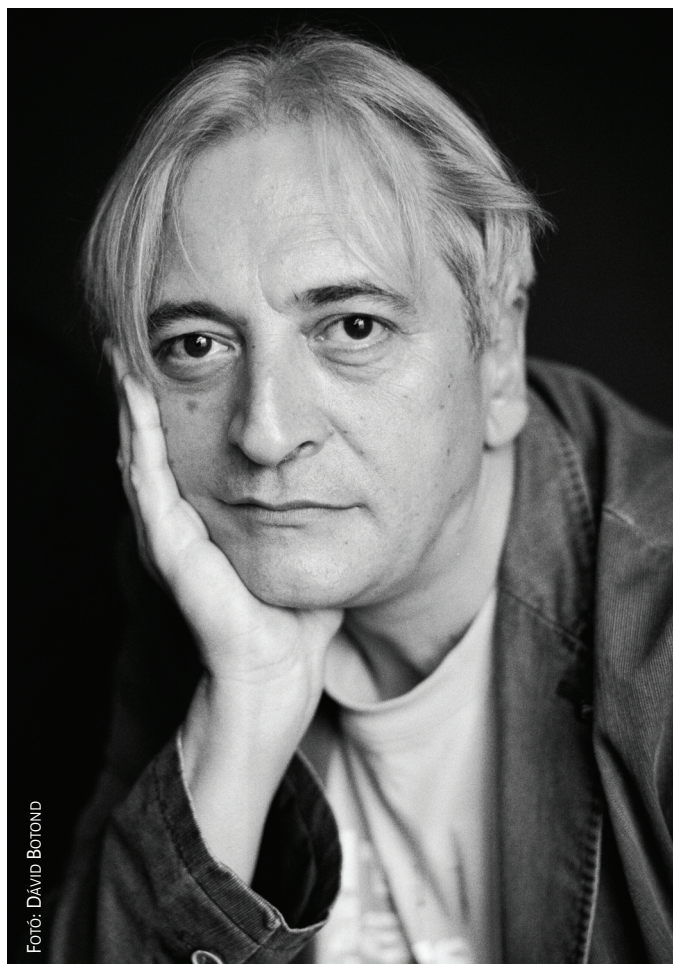
Két verset is színészek hangjához kapcsol (Sir Francis Bacon *suttogott szonettje, Epilógus új királydrámákhöz*), egyfajta rendezői utasításként. Általában is jellemző, hogy készülő műveit színészi hanghoz társítja, színpadra írja?

Nem jellemző, inkább a saját, bennem élő, fölsejlő hangokra születnek, mondhatni, szellemi-lelki színpadokra írok. A *Sir Francis Bacon...* viszont Szikszai Rémusz Foster-rendezésébe készült, Kaszás Gergő hangjára.

Az *Epilógus...* pedig az Örkény Színház felkérésére, Polgár Csabának. A színészek minden dedikációt megérdemelnek. Mindigre, mint Gábor Miklós, Kozák András, Sinkó László, Vallai Péter, Végvári Tamás és mindazok, akik máig élő hangon mondták valaha verseimet.

A nyolc év harmincnégy versét átfogó kötetben köszöntővers, személyes téma (*Apamantra*), sőt, egy gyerekvers is helyet kapott, mindez kissé széttartónak tűnhet. Milyen szervezőelv mentén állította össze a kötetet?

A versek két dátum között valahogy egymás mellé kívánkoztak: összetartoznak, titkosan, s remélem, hogy erősítik is egymást sokféleségükben. Ahogyan megjegyezte, van itt parafrázis, átírás, dallamos mottó meg sok idézőjel – már a kötet cím is Weöres Sándor versére utal. Talán a tematikus és formai variációk, billegtetések és visszatérések föl-föllebben-

Fotó: DAVID BOROND

tik majd a versek füstjeit, a megkomponált légi semmisségeket.

Min dolgozik jelenleg, és mikor olvashatjuk majd az újabb KAF-kötetet?

A *Lözszurnál* lezárása óta, szó szerinti értelemben még semmin sem dolgozom. Csak magam elé nézek. Egy magamfajtanál a bambulás is munka. Munkakezdet és munkavégzet. Közben nyilván a saját tételeimen gondolkodom – a szabaddá tételeim móduszain. Azon például, hogyan és mikor is lehetne végre befejezni már Caius Licinius Calvus minden versének műfordítását, vagy Lázár René Sándor [*KAF egyik író álneve – a szerk.*] összes munkáinak három kötetbe szerkesztését. Esetleg még megírni néhány drámát is. Az idővel dolgozom, amennyi maradt, amennyi újra megtalálható még – a szavak által, hogy proustosan szóljak, avagy hogy Borgest parafrázáljam: „Anyagom az idő, a szakadatlan. Az vagyok, ami ő, minden pillanatban.”

NÓGRÁDI GÁBOR
Megelőzni a jövőt
Feljegyzések fiaimnak

Nógrádi 70

Nógrádi Gábort kérdezi az Új Könyvpiac

A könyvhétre két új könyve jelenik meg az idén 70 éves Nógrádi Gábornak. A *Megelőzni a jövőt / Feljegyzések fiaimnak* (Kossuth Kiadó) kétszáz rövidebb-hosszabb írást tartalmaz: esszét, publicisztikát, glosszát, feljegyzést. Ahogy a könyv szerkesztője, Reményi József Tamás írja a fülszövegben: az írásk témája: „megannyi feszélyező és kényes kérdés hatalomról és ölelésről, a globális szegénység és a jólét közös irgalmatlanságáról, irodalmi tabukról és zsidó-keresztény identitásról.” Nógrádi Gábor másik könyvheti könyve a *Lángoló nyaram / Dávid és Dorte* (Móra Kiadó) pedig egy kamasz szerelemlről szóló, erotikát sem nélkülöző ifjúsági regény.

Ha a két könyv mellett megemlíjtük, hogy egy hónapja jelent meg a *Vigyázz otthon, hogy sose érjen baj!* című, Cakó Ferenc színes rajzaival gazdagon illusztrált, szórakoztatva tanácsadó kiadványa, akkor joggal adódik a kérdés: hányféle író rejtőzik egy íróban?

Egy. Gondolom, minden embernek sokféle arca, stílusa, viselkedése lehet attól függően, hogy kikhez és miről beszél. De az ember, a személyiség, a gondolkodásmód mindig ugyanaz. Ha valaki a most

megjelenő három különböző könyvemet elemezné, összehasonlítaná, kiderülne, hogy egyáltalán nincsenek olyan messze egymástól. A Kossuth Kiadónál megjelenő, és fiaimnak szóló feljegyzésekben – többek között – a szerelem és a házasság gondjairól, a menekültekről, a nevelés nehézségeiről, a nemzeti traumákról és az olvasói-befogadói kérdésekről is írok. Nem akarom az olvasókat elijeszteni, de a *Lángoló nyaram*ban szintén megtalálhatóak ugyanezek a témák egy – remélem vidám és izgalmas – szerelmi történetben. Sőt! A *Vigyázz otthon...!* nagypapáról és unokákról szóló humoros szituációiban is meglelhetjük az emberi kapcsolatok nehézségeit és a generációs félreértéseket. Persze hat-nyolc évesekre konvertálva.

Maradjunk a *Megelőzni a jövőt* című kötetnél. Kétszáz írás. Ezek a szövegek már megjelentek a médiában?

Talán húsz-huszonöt a libriarius.hu-n. Miután a publikációs lehetőségek az írók számára lecsökkentek a *félrendszerváltás idején*, és különösen azok számára, akik nem a napsütötte kormányoldalon fekszenek, számomra is bezárult a megszólalás tere. Nem panaszkodom, hiszen,

mint jeleztem: minden könyvem történetekbe ágyazott gondolatcsokor. Ha úgy tetszik publicisztika. Az írással foglalkozó ember minden szövegében megjeleníti a véleményét életről, világról, történelemlről, akár akarja, akár nem. Én azonban igyekszem erre tudatosan törekedni az ifjúsági regényekben is. Mellesleg így sokkal erősebb és maradandóbb a hatás, mintha még mindig az ÉS-ben vagy a Népszabadságban publikálhatnék, mint egykor. A fiaimnak szóló feljegyzések kötete egyébként egy életen át összegyűjtött gondolataimat, kétségeimet boncolgatja.

A sajtóanyagban küldött tartalomjegyzéket olvasva provokatív címekeket láttam. „Messiás? Öljétek meg! – Végül is, ki a zsidó? – A pokol én vagyok – Ellenségeimet szolgálom – Mennyit ér a Nemzeti dal? – Mindnyájan a testünkkel keressük”. Vajon a tartalom is ilyen meghökkentő?

Ezt majd az olvasó eldönti. Az én feladatom, hogy olyan messzire menjek el egy-egy kérdés megfogalmazása és a válasz keresése során, amilyen messze csak tudok és merek. Nem véletlen, hogy a könyv mottója Fontane Effi Briest-jének

utolsó mondata: „Ugyan, Luise, hagyd... ez túl messzire vezetne.” Én is elindulok, egy-egy probléma, konfliktus, trauma okát-eredőjét megkeresni akár a politikai-gazdasági manipulációkról, a vallásról, a gyámkodó államról vagy a migránsoknak nevezett menekültekről van szó, de szinte sohasem vagyok képes eljutni a végső magyarázathoz: az igazsághoz.

A címek, a témák, a gondolkodásmód szerint ebben a könyvben széllel szemben a tűzzel játszik. Nem fél, hogy megégeti magát?

Dehogynem! Pláne, hogy hallom, látom a sok „gyújtogató csóvás embert, Úrnak, magyarnak egyként rongyot” – ahogy Ady írja. Én egy nagyon félős fajtaból származom. De ugyanakkor (vagy éppen azért?), amit *nem mondhatok el senkinek, szeretném elmondani mindenkinek.* (Megtint loptam.) A sarokba szorított vadállat ilyen bátor, ha használhatom ezt a nagyképűséget. Aki ismeri a könyveimet, az tudja, mennyi mindent igyekeztem elmesélni a gyerekeknek, amit tudniuk kellene, de amiről esetleg nem hallanak senkitől. Az előítéletről a Marci-regényekben, a testvérgyűlöletről a zseni-történetekben, és persze a természe-

tes, nyílt gondolkodásmódról, a normális szexualitásról a *Lángoló nyaramban*.

Ha már említette a könyvhétre megjelenő ifjúsági regényt, hány éves kortól ajánlja az olvasóknak?

Tizenhárom? Tizennégy? Egyre nehezebb megjelölni egy mű esetében az életkori határt. Tíz-tizenkét éveseknek írtam a regényeim többségét, és már évek óta kilenc-tíz évesek olvassák, elemzik magyarórán. Most voltam a Máriaremetei úti iskolában, ahol *Az anyu én vagyok* a negyedik tananyag része. Abban a könyvben a kislány a mamájává változik, és amikor jön az elvált anya udvarlója, Mesi menekül az ölelés elől. A tévé és a net olyan tájékozottsággal tölti fel a gyerekeket, hogy a meghökkent író-Papa csak pislog a *Papa, ne már!*, a *Nem vagyok Samu!*, az *Emmike nem semmike* és persze most a *Vigyázz otthon...!* című könyvemben. A *Lángoló nyaram* persze valóban inkább 14 éven felülieknek való, hiszen egy beteljesült kamasz-szerelem története, amelyben – szándékom szerint – a két legszimpatikusabb szereplő a Boko-Haram elől menekülő nigériai férfi, Gambó, és a kissé visszamaradott, de kedves prostituált, Saraghina.

Saraghina Fellini filmjéből? Úgy látom szeret átvenni, vagy ahogy fogalmazott az előbb: lopni.

Szeretek ismert szövegeket, figurákat a regényeimbe illeszteni. Ez nem poszt-modernizmus, hanem játék, no, meg a kultúra szerves egységének vallása. (És persze magamat is szórakoztatom, meg felvágok csekély tudásommal.) Az utalásokat, idézeteket a gyerekolvasók talán nem is fedezik fel, de a felnőttek elmosolyodhatnak rajta. Megjegyzem, az ifjúsági könyvek olvasóinak fele, vagy még több – egy amerikai felmérés szerint – felnőtt, és tudom, hogy így van ez nálunk is. *A tengeren túl* (lánykori nevén *Édes Munyimunyi!*) című regényemet például sokkal több szülő, főleg persze anya olvasta, mint gyerek.

Hetven éves. Ilyenkor meg szokták kérdezni, hogy milyen tervei vannak.

Na, persze! „Milyen tervei vannak?” És közben arra gondolnak, hogy miféle tervei lehetnek hét évtizeddel a vállán meg az agyában. De most meg fogom lepni: nagy terveim vannak. Új – felnőtteknek szóló – krimim fele a gépben csücsül. Most fejeztük be *A tengeren is túl* című regényből készült filmforgatókönyvet Deák Krisztinával. A *Szerelmünk, Sisi* című monodrámám bemutató előtt áll. A *Petepite* angol változata felkerült az Amazonra. És fordítják a többi könyveimet is. Néhány ifjúsági regény tervét évek óta dédelgetem. Mindezen kívül egy nagyobb sorozatot írok gyerekeknek. Több rész már elkészült. Szóval: mindenki annyi időt, amennyinek érzi magát. Én harminc éves koromban a pincelakásban az asztmás gyerekekkel nyomorogva öregember voltam. Ma harminc évesnek érzem magam, ha leszámítjuk a biológiai leszámítandókat. Na, jó, legyen negyven! Majd tíz év múlva jöjjön el, és kérje számon, hogy megvalósítottam-e a terveimet.

Szántó T. Gábor, az 1945 szerzője nyilatkozta nemrég, „Miről szóljon az irodalom, ha nem az esettekről, a kiszolgáltatottakról?” Legújabb, *Enyhítő körülmények között* című novelláskötettedet olvasva mintha te is ezt az álláspontot képviselnéd.

Nem volt szándékos választás, az viszont igaz, hogy az emberekből úgy általában is az érdekel, hogy hogyan bánnak a gyengékkel, az esettekkel, az állatokkal. Ez az emberségük fokmérője. A többi egyre kevésbé izgat.

Ezek a novellák szerinted sajátosan közép-kelet-európai történetek, közép-kelet-európai frusztrációkkal, vagy bárhol a világon megeshetnek?

Nem, bárkivel, bárhol a világon előfordulhat, rosszkor van rossz helyen, épp akkor érkezik valahová, amikor nem kellene. Csak máshol talán a hely nem számítana enyhítő körülménynek.

Traumanovellák, állhatna az alcímben. Balesetek, kiégett kapcsolatok, válás, gyilkosság. „...nem mi irányítjuk a sorsunkat, nagyobbrészt legalábbis nem...” – mondja az egyik szereplőd. Néha, mint egy görög drámában, a helyzet, a rossz sors elfogadása, a tragédiába belesimulás ad a szövegeknek katarzist. Ez a való életben is működhet?

Teljes mértékben, csakis így működhet. A sors ellen lázadni ostobaság. Persze, nagyon nehéz nem cselekedni, amikor ebben a mai világban minden arra sarkallna. A nem cselekvés nem okvetlenül passzivitás, ez csak látszólag van így. Egyébként

Mind fikció

Patak Mártát kérdezi Ayhan Gökhan

a szélsőséges élethelyzetek érdekelnek, a hétköznapokban is.

Tehát a szereplőid azzal válnak „hősökké”, hogy elfogadják a saját élethelyzetüket?

Nem tudom, lehet-e egyáltalán valaki hős a saját életében, még akkor sem, ha fikcióban él. Azzal, hogy méltósággal visel betegséget, megaláztatást vagy bármilyen sorscsapást, még nem számít hősnek. Ha irodalmi kategóriaként értelmezzük, akkor persze hősök, novellahősök.

A novellák mind a képzelet szülöttei, vagy a valós élmény itt-ott beszívároga a szövegekbe?

Egytől egyig mind fikció. Természetesen kell a háttérélmény, hiszen anélkül nincs hiteles élethelyzet. Tudod, a „Bovaryné én vagyok” esete. De direkt élményt sose írtam még. Félmondatokba rejtve esetleg ott lehet, de több semmiképpen.

Ha kiemelnél egyet a kötetből, melyik lenne az és miért? Gondolom, mint szerző, neked is van saját kedvenced.

Húha, most megfogtál! Ezeket a novellák nagyjából az elmúlt tíz év alatt írtam. Vagy háromszor ennyit átküldtem Illés Andreának, a kötet szerkesztőjének, válogasson belőlük kedvére. Aztán futottunk egy kört, kikerült, belekerült még egy-kettő, a végén pedig visszakaptam egy pontosan felépített kötetet, amelyben valahogy másképpen élt-lélegzett minden novella, mint amikor csak egymagában állt. Sose gondoltam volna, hogy ennyit tesz a kötetbe rendezés, ez mindenképpen Andrea érdeme, én erre biztos nem lettem volna képes. És hogy mindezt miért mondom el? Sokkal nehezebb kiemelni most egyet ebből a logikusan felépített kötetből, részt az egészből, mint amikor szerteszéjjel hányódtak ezek a novellák különféle mappákban, szó szerint, némelyiket annyira elfelejtettem, mintha nem is én írtam volna. Szóval megfogtál. De a Tintakék, lapos üveggő talán örökre egyik kedvencem marad.

Interjú Ungvári Tamással

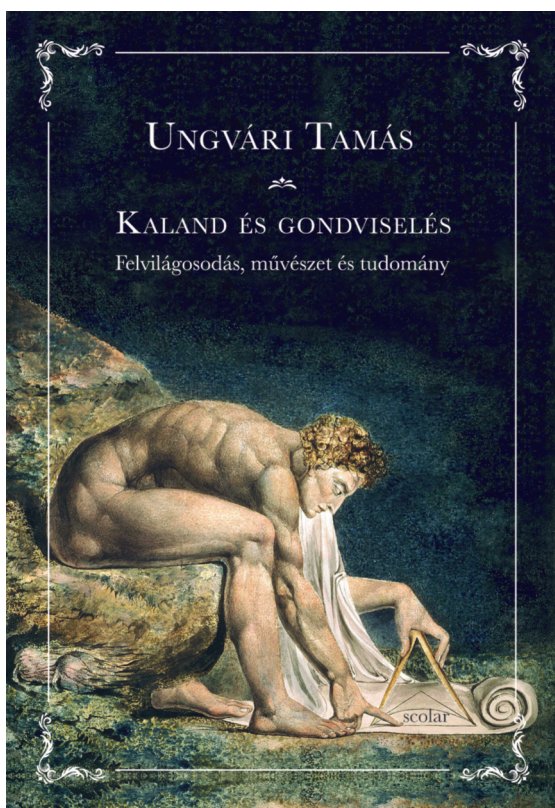
Befejezni a torzót

Frissen megjelent, *Kaland és gondviselés* című, régi új könyvében izgalmas utazásra hívja az olvasót. A felvilágosodás korába kalauzoló, komoly érdeklődésre számot tartó könyve 1985-ben már napvilágot látott. Miért vált szükségessé az újbóli kiadás, milyen újdonságokkal szolgál a mostani könyv?

A mostani kiadás átdolgozott és javított. Feldolgozta a legújabb szakirodalmat, nagyjából egyezer friss cikk, tanulmány és könyv címével. Az első kiadás háromszáz példánya elfogyott. S ez terjedelmileg hétszáz oldal fölé ugrott.

Az emberiség hosszú története alatt több-kevesebb sikerrel számtalan jelentős epizódot ért meg. Kérem, árulja el, a sok, mindenkit érintő korszak közül miért pont a felvilágosodásra esett a választása?

Véleményem szerint a felvilágosodás az emberiség befejezetlen terve. A vallásháborúk századai után az erőszak legyűrése, az

Fotó: GORDON ESZTER

emberi méltóság kiküzdése volt a programja. A feladat befejezése előttünk áll.

Ennek fényében az elengedhetetlen kutatások során akadt olyan momentum, újdonsült ismeretanyag, ami különösen meglepte?

Kis cédulákra írtam hajdanán a feljegyzésre méltó dolgokat. Most nagy adatbázisokban tizenhetedik-tizennyolcadik századi szövegeket hasonmásban olvashattam. Ezeket a régi-új forrásokat idézem a könyvemben. Aki korszerű könyvtár és adatbázist akar tanulni, a könyvem ebben is jó szolgálatot tehet.

Az elmúlt időkben sokan Európa válságának, megállíthatatlannak látszó hanyatlásának adnak hangot. Mit gondol, politikai és szellemi értelemben eljött az ideje a felvilágosodás mértékéhez hasonló megújulásnak, újratervezésnek?

A felvilágosodás egyszerre volt nemzetközi és nemzeti újjászületés. Más volt az angol, a holland, vagy a német és a magyar felvilágosodás. Összefüggésük, kikutatások örökké aktuális. Egyébként a világ újraolvashatná a felvilágosodás klasszikusait a vallási türelemről, a szolidaritásról. A gondviselésben fogant hit után a kaland korszaka jött. A felkészülés a véletlen ravaszságára, az ismeretlen jövőre. Sigmund Freud kalandornak nevezte magát: mindenki az volt, aki ismeretlen vizekre hajózott.

Ayhan Gökhan

Szegény zombi

Lesi Zoltánnal beszélget Lovász Andrea

Karton és Matild. A zombimentők címmel jelenik meg Lesi Zoltán mesekönyve a Móra Kiadónál. A téma felnőttborzolóan új. Hogy hogyan kerültek zombik a gyerekirodalomba – erről is beszélgettünk a szerzővel.

Fél-e a zombiktól?

Amikor kicsi voltam, akkor nem féltem a zombiktól, amikor felnőttem, akkor féltem. Amikor írni kezdtem *A zombimentőket*, akkor először féltem, aztán azt hittem, hogy nem is léteznek, akkor nagyon megnyugodtam. Mire elkészült az első mese szövege, akkor az ágyam alól előbújt egy zombi. Elég nagy volt és penészes sajt szagú, akkor féltem a legjobban. Amikor kezet rázott velem, és elmondta, tőlem vár segítséget, akkor megint nem féltem. Az utóbbi időben, mióta tudom, hogy megjelennek a zombis mesék, azóta megint kerülget a hascsikarás. A gyerekolvasók biztos, hogy soha többet nem fognak félni a zombiktól, ha elolvassák a meséket.

Mennyire érzi szükség szerűnek, hogy az irodalom szelídítse a gyerekkori félelmeket? Egyáltalán meg kell-e ijeszteni a gyereket, hogy aztán meg jól megvigasztalhassuk?

A gyerekek nagyon bátrak, a legtöbb síró szülőt megvigasztalja a gyereke.

Babusgatja, hogy ne féljen, és ad neki a sütiéből is. A zombik nem félelmetesek a gyerekeknek. Amikor a fiamnak akartam felolvasni az első történetet, akkor először azt hitte, ijesztgetem, de miközben olvastam, már együtt táncolt és énekelt a zombikkal, és nevetve mondta, milyen kis bénák. Remélem, a gyerekolvasóknak szintén megszelídülnek a zombik. A zombik pedig ugyanúgy léteznek, mint a Mikulás.

Miért éppen zombik a főszereplők?

A gyerekek képzeletvilága elképesztően gazdag. A zombik jól elférnek benne, mint a lekváros kenyér a Csabai kolbással. És hát nem írhat mindenki a katicabogarakról, néha a jók is győznek. A zombitéma a gyerekirodalomban egy niche, és ha már a zombik ilyen szelídek, akkor úgy gondoltam, hogy még szelídíték rajtuk. Egy varázsló el is intézte őket, így már majdnem manók lettek. Szerencsére megúszták. Kartonon is szelídítettem, talán túlságosan is, a végén már nem is akart elszakadni a

számítógéptől. A zombik értik, hogy miért fontos a gyerekeknek a számítógép, de el is tudják őket onnan csábítani, így a szülők hasznos szövetségesi lehetnek.

Miről szól valójában ez a „jó zombis” kalanddömping, motívum- és fordulatáradat?

A zombiknak rossz a híriük, pedig mindig is jók voltak, hiába mond róluk rosszat a média, ezen próbálok változtatni. A fordulatos kalandok tudják rászoktatni a gyerekeket az olvasásra. A számítógépes játékok is nagyon jók tudnak lenni, és fejlesztenek készségeket, de szerintem *A zombimentők* után a gyerekek szívesebben olvasnak más könyveket, talán még háziolvasmányokat is. A történet egyszerű: Karton bátorságot tanul, Matild még bátrabb lesz, miközben tánc- és énekleckéket vesznek a zombiktól. Rengeteg titokra fény derül: miért harapósak a zombik, mi történik, ha a kerti törpék virágot kapnak, mi történik egy zombival, ha csokit eszik.

Vannak-e olyan irodalmi vagy kalandjátékos minták, előképek, amit használt írás közben?

Gyerekként nagyon szerettem a számítógépes játékokat: a Prince of Persia, Prehistorik és a Heroes volt a kedvencem. Szívesen néztem a Kacsamesét, a Pókembert. Mivel sokat olvastak nekem, és engem is megtanítottak, ezért örömmel csentem el a felnőttek könyveit. A Grimm-mesék engem nagyon lehúztak, de Lázár Ervin *A kisfiú meg az oroszlánok* című történetét vagy Csukás István *Süszijét* imádtam. Nagy kedvenceim lettek az orosz varázsmesék, a Baba Jaga-történetek és az *Alice Csodaországban*, innen a már zombik is velem voltak. A szerepjátékokat, a *Kaland Játék Kockázat* könyveket is kipróbáltam, de ott általában a zombik csak ellenségek voltak, így hamar rájuk untam.

Van-e célja az idilli befejezésnek?

Van, de nem mondom meg, mi az. Ezek olyan mesék, amelyet az igazán bátor kislányok és a kicsit kevésbé bátor kisfiúk is élvezhetnek, sőt a kicsit félős kislányok és a nagyon bátor kisfiúk is. A befejezés a zombik idilli sorsába is enged némi bepillantást. Kiderül, hogy miben igazán ügyesek ezek az örökéletű teremtmények. Karton és Matild meg sokat fejlődik a kalandokban, és talán a szüleiket is fejlesztik egy kicsit, és kiderül, ki a titkos varázsló.

Mit gondol, milyenfajta humorra van szükségük a gyerekolvasóknak?

A felnőtteknek majdnem olyan jó a humoruk, mint a gyerekeknek. Nem azt akarom mondani, hogy a felnőttek nagyméretű gyerekek, Vekerdy Tamásnak igaza van. Szerintem bízzunk a gyerekekben – és a zombikban is, mert akkor könnyebben egymásra találnak. Vladimir Propp népmesékről szóló

munkájából elég egyértelműen levezethető Karton és Matild történeteinek szerkezete, sőt a humora se idegen Propp *A komikum és a nevetés kérdései* című könyvében leírtaktól.

Tervez-e még további „szörnyű” könyveket?

Már dolgozom a következő részen – ha elolvassák *A zombimentőket*, megmondom a végét. Kartonnak megengedte az

anyukája, hogy a lépcsőházban játszon. El is indult egy smart phone-nal a kezében pokémonvadászatra. Sajnos a házban csak egy Pikachu volt, de az is jól elzárva a söprűs szomszéd néni lakásában. Karton hívta Matildot, hátha van ötlete, miként szökhethnének be. Matild szerint a néni boszorkány, de néha nyitva felejt az ajtót, és olyankor mennyei süteményszag árad onnan kifelé...

Ünnepi Könyvheti ajánlatai

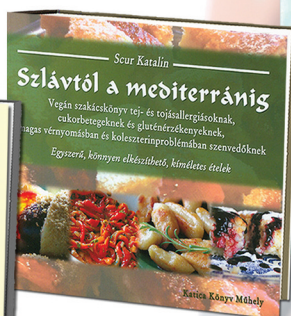

Minden napi vitaminjaid

Scur Katalin

Segítünk, hogy gyermekei tudatosan, jó étvágygal fogyasszák a tápláló és egészséges ételeket.

~~1.950 Ft~~
1.500 Ft

Szlávától a mediterránig

Scur Katalin

Változatos, egyszerű, könnyen elkészíthető, kíméletes ételek.

~~1.890 Ft~~
1.500 Ft

Katicamesék

Petróczy Éva

Rímelős mesék fiúknak és lányoknak, valamint bábkészítés otthon.

~~1.990 Ft~~
1.500 Ft

Aki nem hiszi, járjon utána!

Prof. dr. Szigeti Jenő

Apró morzsák régmúlt idők igaz történeteiből. Minden napra egy szórakoztató és érdekes mese felnőtteknek.

Bátorító mesék

Mézes Judit

A frusztrációk feldolgozásában jelentenek segítséget ezek a mesék. Lelki támaszt, bátorítást és útmutatást adnak.

~~2.800 Ft~~
2.200 Ft

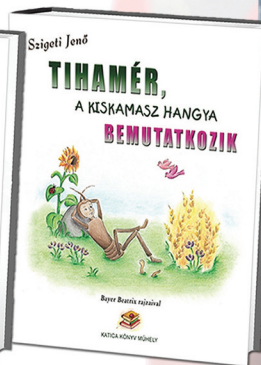

Vigasztaló mesék

Mézes Judit

A gyermekek gyakran szorulnak vigaszra. Lelki támaszt és útmutatást ad a továbblépéshez...

~~2.800 Ft~~
2.200 Ft

Tihamér, a kiskamasz hangya bemutatkozik

Prof. dr. Szigeti Jenő

A történetekben a kamasz srácok és lányok mindennapjai elevenednek meg. Itt biztos magukra ismernek!

~~2.400 Ft~~
1.900 Ft

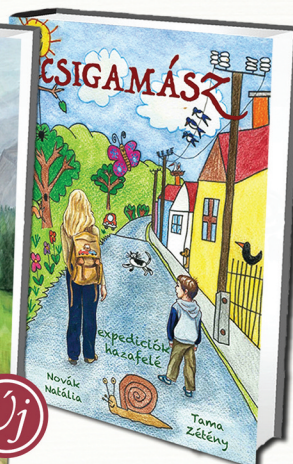

Molly és Milo

Babos Eszter

Megtudhatjuk, hogy a trollok nem is félelmetesek, illetve, hogy a csintalanok is lehetnek jószívűek.

~~1.950 Ft~~
1.450 Ft

Csigamász

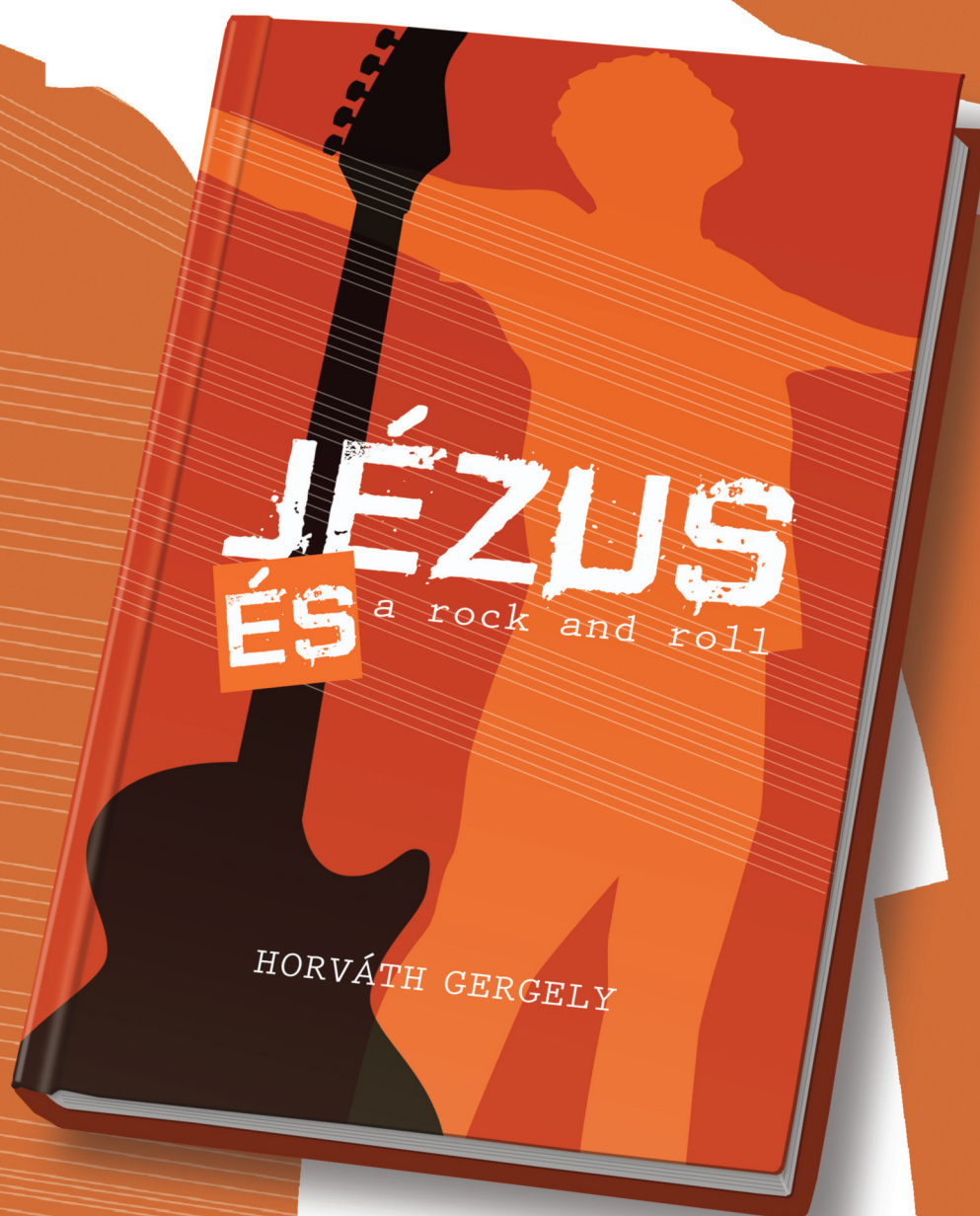
Novák Natália, Tama Zétény

Tarts velünk egy izgalmas expedícióra! Ismerd meg közvetlen környezetünk csodáit. Ismeretterjesztő mesekönyv.

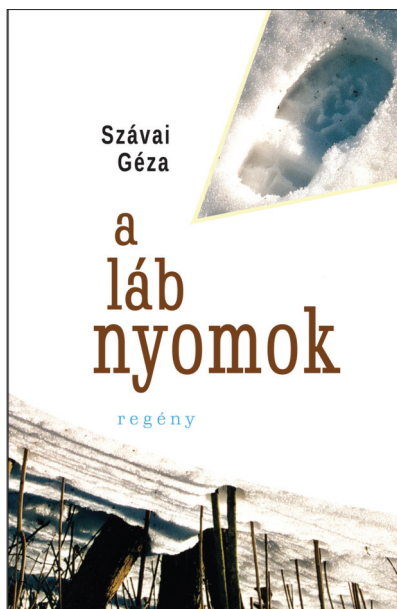
~~3.200 Ft~~
2.500 Ft

Keress bennünket a 103-as pavilonnál!
katicakonyvmuhely.com

***A rock and roll részben a templomban született meg,
történetének legnagyobb hatású előadói szinte
kivételesen olyan közegből jönnek, ahol ismerték
és tisztelték az Istent.***

***Nem az a kérdés, milyen világban élünk.
Az a kérdés, hogyan élünk benne.***

Szávai Géza
A lábnyomok
Pont Kiadó, 2017, 182 oldal, 2625 Ft

Száguldás a romokon

Onagy Zoltán könyvajánlója

Nehéz úgy elolvasni egy kétszáz oldalas regényt, hogy a száznyolcadik oldalig az olvasó azt se tudja, mi van, hol jár, mihez, milyen személyes tulajdonságokhoz kösse a felbukkanó szereplőket. Semmi nem teszi különösebben izgatottá. Nem az irodalomtörténeti kíváncsiság, nem is Kelet-Közép-Európa közeli múltja iránti fokozott érdeklődés hajtja, hanem az egyszerű tény, hogy az olvasó olvas. Ha egy regényt elkezd, elolvassa, ha elkezdte, mert egyetlen feltétlen hajtóereje maradt, tudni akarja, arra kíváncsi, mit nem ért. Mint egy krimi olvasása közben.

Az író egyetlen kismotort enged pöfögni a történet kerekén: a főszereplő Bálint András állambiztonsági tiszt. Következésképpen a társfőszereplő az állambiztonsági tiszt felesége, Keller Éva. A kormeghatározásban a száznyolcadik oldalig, annak ellenére, hogy elhangoznak a regényben évszámok, a „jelen idő” bizonytalan. Az olvasó apróságokból összeillesztve – feltételezi –, hogy egy erdélyi kisváros a helyszín (minthogy az író erdélyi származék), és azt is, ha állambiztonsági, akkor nyilván Nicolae Ceausescu szeku-

ja (Departamentul Securității statului) a munkaadó a főszereplő életében. S ha igen, a nehézségek ellenére halad a történetben. Olvassa.

Közben többszintű ismeretre tesz szert pl. a csók, a csókolózás fiziológiájáról, annak aktuális társadalmi megítéléséről, az állambiztonsági tiszt világáról, életéről – a munkáját kivéve. Hogy mit végez egy állambiztonsági tiszt, miért kapja a fizetését, arról nem hangzik el információ. Megtudja, hogy Keller Éva különleges nő, mert ha „nyitott” egy férfira, akkor „nyitott”, belé lehet lépni, mint egy kitárt ajtón. Bálint András teljes mélységéig járja körül a témát (csók és közvetlen környezete), esetenként a patológiai szintnél lentebbre ás.

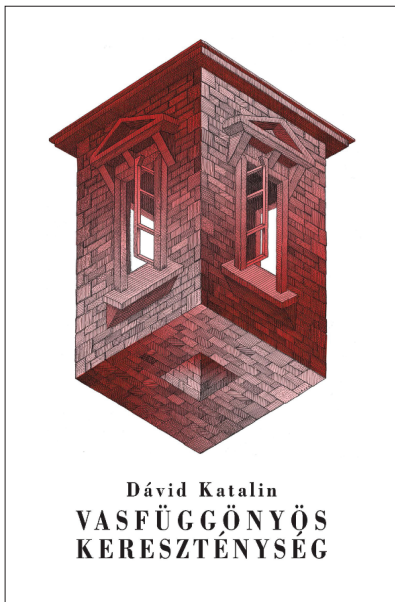
De a száznyolcadik oldalon se derül ki minden. Ha igen, nem azonnal. Ha igen, akkor is bizonytalanul, vagylag. Vagy igen, vagy nem. Szávai történetkezelése – ebben a regényben – egészen egyedi. A regény – valójában – három sorsregény (családregény?). Három – egymást érintő – család regénye az ötvenes évektől napjainkig. Főszerepben: Bálint András, Ráduly József és Becze András, és a főalak, aki a

regény elején és végén bukkan elő: a spanyolos „hős és mártír Deák András”.

A módszer a következő. Három öregember ül a padon. Az öregemberek beszélgetnek. Tíz, húsz, ötven, hetven éve megesett dolgokról. A közlés maga mindig rövid, tömör és lényegre törő, gyakran költői és emelkedett, hiszen a három öregember ezerszer hallotta, a nevek mind személyes ismerősek. Az idegen pislog, találgat. Kérdezni nem kérdezhet, hiszen az öregek csak egymással foglalkoznak, néha a fiatal családtagokkal tesznek kivételt.

Vagy találunk ott utat, vagy építünk egyet, valamint: a múlt csak a jelen fényében érthető; és a jelent csak a múlt fényében érthetjük meg teljesen. Szávai egy állambiztonsági tiszt családi drámája köré építette a regényt, hogy a kettős halál összefüggésein keresztül bemutassa az irgalmatlan, máig felmérhetetlen és lezáratlan káoszt, amit Közép-Európa diktatúra időszaka okozott.

Nem lesz belőle sztár-regény, túl sok a nem, a nyitott seb. Arra viszont megtanította az olvasót, hogyan kell kétszer olvasandó regényt írni.

Dávid Katalin
Vasfüggönyös kereszténység
Szent István Társulat, 2017, 168 oldal, 1700 Ft

Dávid Katalin könyvének alcíme szerint – A Művészettörténeti Dokumentációs Központ – egy, a kommunista diktatúra időszakában fontos szerepet betöltő intézmény történetét kapjuk. Nevekkal, adatokkal, kiadványokkal, kiállításokkal. Ám mégsem a dokumentumok tömkelege az érdekes (az is!), hanem a művészettörténész-író személyiségéhez fűződő, a szakralitást megújuló életpótléknak tekintő magatartás, pontosabban az a *mesélőkédv*, amellyel a diktatúra rácsait szét-feszíti. Magyarán: a vasfüggönnyel a kereszténység Jézus-hitét szegezi szembe.

Győzhet-e a kemény vassal, az anyagelvűséggel szembeállított, törékenynek hitt, ám a megigazulást tekintve sziklaszilárd eszme abban a korban – Rákosi Mátyás diktatúráját, az egyház, a kisközösségek, egyáltalán a demokratikus jogrend fölszámolását Kádár János akasztásokkal kísért (1956 dicsőséges forradalma után vagyunk) „húzd meg, ereszd meg!”-je követte –, amikor a vallás megbilincselte?

Győzhet!

Erőt adó fény

Szakolczay Lajos könyvajánlója

Dávid Katalin hite a Himalájánál nagyobb hegyeket mozgatott-mozgat, amelynek egyetlen motorja van, a *szeretet*. Avval, hogy mindig, minden esetben kitalálta „az evangelizáció – akkor és ott – aktuális formáit”, az üldözöttek (a hitük miatt üldözött művészek-tudósok) számára kitalált egy olyan alagutat, amely az ÁVH sötétségét áttörve szinte az égbe, az igazmondás terebélyesére vezetett.

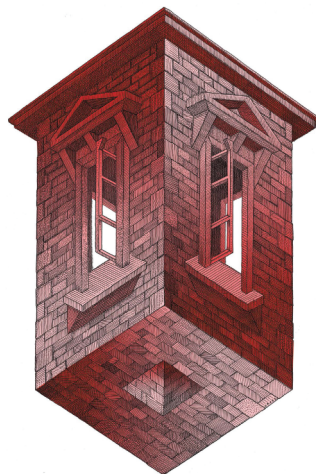
Családi kötődések, barátságok, szakmai-erkölcsi azonosulások megannyi példája mutatta, hogy ha az embernek van hite – mobilizálható akarata, jóindulata és erkölce –, akkor a „vér és vas” hatalma előtt nem meghátrálni kell, hanem küzdeni vele. Áttörni fegyverekkel őrzött páncélzatát.

Egész, ma már az égi mezők harmatával takaródzó csapat helyállása, a művészetet és az irodalmat alázattal, hűséggel szolgáló magatartása hirdette, hogy van föltámadás. Hiszen a furmányosan kigon-

dolt „Támogatott, Túrt, Tiltott” golyópai út végén – csak hinni kellett önmagukban és a Jóistenben (miként a kommunista Szervánszky Endre tette, amikor kilépett a Pártból) – ott volt a Fény.

Az erőt adó Fény, amely a szeretet koronáját másokra is tevő művészet-történész szerint azt (azt is!) jelentette, hogy a „hajón kívül maradtak beemelése, megmentésük volt a kötelességünk”. Egyetlen fő szempont? „Az emberi lélek Istenhez való kapcsolása.” Egész *átszellemült* had vonul előttünk – Böhm Lipót, Reigl Judit, Fülep Lajos, Kondor Béla, Pilinszky János, az *Európai Iskola* kitagadottjai, stb. –, hogy érvényt szerezzen az isteni igazságnak: minden ember egyenlő.

Dávid Katalin emlékező, anekdotákkal, valódi történetekkel fűszerezett emlékezés folyama egyszerre dokumentum és egy alázattal hívő tudós asszony lélektükre.

Mindörökké várni

„Ha már a kézzre olvasás borzongat, minna, nem is lehet több kérdés.
Kell. Nekem, tokol, mindenkinek!”
– Katona Ildikó, *hivatásos könyvszerző, kiadóvezető*

Böszörményi újratöltve

Böszörményi Gyulával beszélget Sultz Sándor

Böszörményi Gyula, a fantasy és a sci-fi honi mestere és Conan Doyle-ja két új kötetel várja olvasóit az idei könyvhétre. Az egyik: *Mindörökké várni* címmel egy antológiát, amibe a szerző körülbelül harminc év misztikus és űropera jellegű novelláiból válogatott, a másik: *Ambrózy Báró esetei* (közül) a 3.5, avagy a *Bitó és Borostyán* című epizód. Mind a két kötetet Cséplő Noémi gondozta, felelős szerkesztője Katona Ildikó, és a Könyvmolyképző Kiadó adja ki. A szerzővel készült interjú ebből az apropóból készült.

Álomfogóföldre egy mágikus birodalom, aminek főhősei Gergő és Zsófi. Az ő történetük bontja ki eme világ dimenzióit. Ezeknek a végén azért nagyjából minden jóra fordul, mert minden jó, ha a vége jó. A *Mindörökké várni* tucatnyi történetében viszont sötétebben látja a jövőt. Például: *A teremtés egy lombik kísérlet, és ez a legjobb, amit erről el lehet mondani. A legszerethetőbb figura pedig egy android a kötetzáró novellában (Nemzedékek)*. A kérdés, ha kilépünk Álomfogóföldre határán, csakis rossz lehet a történet vége?

Az Álomfogó-regények mesés ifjúsági történetek voltak, így az optimista kicsengés szinte kötelezővé vált bennük. Más regényeim sem pesszimizták, vagy negatív végkifejletűek, pedig Álom-

fogóföldén kívül játszódnak. A „nyóckerben” játszódó Lúzer Rádió-sorozat kifejezetten röhögtető, és az Ambrózy-sorozat sem depressziós. A sci-fi novellákat illetően: szerintem ott sem pesszimizta minden befejezés, de azt hiszem, ezeknek a történeteknek egyébként sem ez a lényegük. Különböző élethelyzetekben írtam azokat. A legtöbbet még akkor, amikor intézetben éltem, így a kilátástalanság talán valóban nyomot hagyott némelyiken, de ami igazán fontos, hogy mindegyik novella továbbgondolkodásra igyekszik készíteni az olvasót. A téma lehet kozmikus szerelem, világteremtés vagy pusztítás, a jövő borzongató megélése, bűnözés, háború... A lényeg, hogy mindegyik történet az emberről és annak szorongásairól, vágyairól, reményeiről szól. A sci-fi no-

vellákban található űrhajók, lézerfegyverek, androidok mind-mind csupán díszletül szolgálnak az „ember tragédiájához”, bukásához vagy felemelkedéséhez.

Nincs üdítőbb a még mindig racionalításra hajló korunkban a világ csak azért is mágikus szemléleténél. Alighanem ennek tudható be a fantasy-k elsöprő népszerűsége, különösen álmodozásra hajlamos könyvmolyoknál. Ha az ön kezében lenne az a lombik, amiben a teremtés zajlik, avagy már lezajlott, mi lenne az a három vagy tetszőleges számú motívum, amit megváltoztatna?

A fantasynak már koránt sincs olyan népszerűsége, mint tíz évvel ezelőtt. Lecsengett, kifújta, szétpukkant. Ma már a sokkal életszagúbb, olykor véres (vám-

...úgy mondok történetet, mint kétezer évvel ezelőtt a pásztor, éjjel, a tábortűzbe bámulva, miközben a társai fogvacogva, mosolyogva, sírva, kacagva hallgatják.

pírok), démonok lakta történetek a kedveltek. Aztán majd azok is eltűnnek. A kérdésre válaszolva: sosem szerettem volna istent játszani, így arra sem tudok felelni, mit változtatnék meg a teremtésben. Félek, ha bármilyen jó szándékkal piszkálnék is bele, nagy baj kerekedne belőle, mivel nem tudom, hogy mi az eredeti szándék – ha van. Ahogy egyszer már megfogalmaztam: én úgy mondok történetet, mint kétezer évvel ezelőtt a pásztor, éjjel, a tábortűzbe bámulva, miközben a társai fogvacogva, mosolyogva, sírva, kacagva hallgatják. Ő, a pásztor, őszinte hittel mesélt a sárkányról, a vérfarkasról, asszonya tyúkszeméről, varázslatokról, a szomszéd disznájának elléséről, tündérekéről, a királyi adókról és a manókról. Egyikről sem mondta: ez mese, az meg a valóság. Misztikus világot élt akkor az ember, mert nem pusztán

hitte, de *tudta*, hogy az erdei patak időnként hegymélyi koboldokat mos ki. Ma ezen mosolygunk, pedig rejlik itt egy hátborzongató tény: az a pásztor sokkal mélyebb érzelmvilágú ember volt, mint az a kockafejű bróker, műkörmös diszkó-cica, vagy izomagyú biztonsági-hegyomlás, akik őt ma primitívnek, tudatlannak, babonásnak mondanák.

Ugyancsak el a való világtól az a vállalkozás, ami a 19-20. század fordulójába visz vissza minket? A jó öreg Osztrák–Magyar Monarchiába, ahol a megszépítő emlékezet szerint jó volt élni? És ahol a csak Sherlock Holmes-hoz mérhető Ambrózy báró működött az ő gyönyörűségeken szép Watson-jával, akit itt Hangay Emiliának hívnak. És amely történetben nem csak a perzsa sah, de például Heltai Jenő is megjelenhet, no meg Kozarek úr jeles

utódja, a nagyra becsült állami hóhér is. E történeteket olvasva élne ön akkor és csak abban a tíz-tizenöt évben, a Milleniumtól az első világháborúig? És ott mi lenne, ha nem író?

Be kell vallanom, a Trianon előtti Magyarország sosem érdekelt igazán, mert mindig is éreztem, hogy hamis máz takarja. Olyan nosztalgia lengi körül, főleg manapság, ami csak a szép ruhákat, a fényes bálákat, a gyertyafényes romantikát, a délceg katonatiszteket és a bájos főnemesi kisasszonyokat láttatja, ám megfelelkezik az akkori világ sötét oldaláról. Nekem nem voltak illúzióim e korról kapcsolatban, és nem is maga a századforduló érdekelt, sokkal inkább a karakterek, akiket csakis e különös, forrongó, soknyelvű világba lehetett beépíteni. Épp azért kezdett érdekelni a kor, mert a tetszetős külcsín förtelmes bűnököt rejt. Az Ambrózy-regények egyáltalán nem szakadnak el a valóságtól, sőt, igyekeznek minél valóságosabb képet festeni a korról. Épp ezért akad bennük annyi valós helyszín, szereplő, sőt, szituáció. A történetek azt is megmutatják, hogy akkor sem volt leányálmom az élet, ha cseléd, szolga, tabáni csóró, prosti, utcakölyök vagy akár csak kofa volt valaki. Nem tudom, hogy érezném magam a korban, de attól tartok, nem túl jól – viszont akkor is írnék.

Életművét még listázva áttekinteni se egyperces vállalkozás. Ez a szorgalom nagy fegyelmet sejtet, ami a napirendjét illeti. Beavatna egy átlagos napjába?

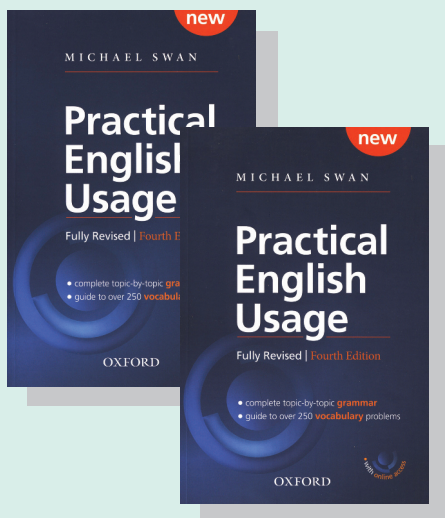
Reggel nyolctól kettőig munka, ebéd, háromtól ötig munka, majd online stratégiai játék nyolcig, vacsora, olvasás, éjfél körül szundi.

Írói tervek?

Ambrózy 4, a záró kötet. Távolabbra még nem látok, de vannak elképzeléseim, reményeim, ötleteim.

Az Oxford University Press ajánlata:

Practical English Usage 4E
Swan, Michael
10 360 Ft

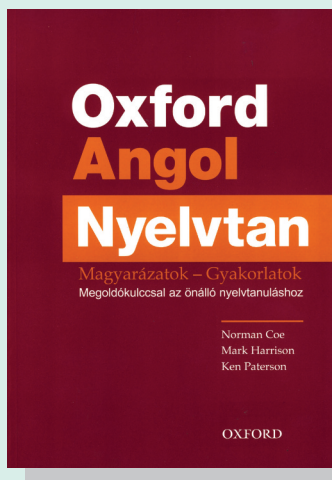
Practical English Usage 4E +Online Access Code Pack
Swan, Michael
11 900 Ft

A Practical English Usage több mint 2 millió példányban fogyott világszerte, megjelent az átdolgozott negyedik kiadás. A Practical English Usage 4th kiadás az angoltanároknak, angol-szakos hallgatóknak, felsőfokú angolt tanulóknak és használóknak szóló nélkülözhetetlen kézikönyv. Több mint 600 abc rendbe szedett nyelvi kérdéssel foglalkozik. A megújult kiadás két fő részből áll: a nyelvtani és szókincsbeli problémák külön fejezetben kereshetők. Kapható online access kóddal ellátott változatban is. A könyvben található kód segítségével érhetők el az olyan extra tartalmak, mint például a problémafeltáró tesztek (diagnostic test).

Oxford Academic Vocabulary Practice B1 With Key
5095 Ft

Oxford Academic Vocabulary Practice B2-C1 With Key
5095 Ft

A sorozat szókincse az Academic Word Listből és az Oxford Corpus of Academic English-ből származik. A Corpus egy 85 millió szós korpusz az akadémiai forrásokból, amelyet az Oxford University Press, a világ hatósága az angol nyelven fejlesztett ki. A Corpus bemutatja, hogyan használják a szavakat a fizikai tudományok, az élet-tudományok, a társadalomtudományok és a humán tudomány négy fő témakörében. Több mint 250 gyakorlat nyújt segítséget a tanuláshoz és a gyakorláshoz. 650 kulcsszó az írásbeli feladatok megoldásához, 650 szavas szótár található a könyv végén, felhasználási útmutatóval, javaslattal a szavak akadémiai szintű alkalmazásához. B1 és B2-C1 szinten kaphatók. A könyvek önálló és csoportos tanuláshoz is jól használhatóak.

Oxford Angol Nyelvtan (Kulcsos)
Coe/Harrison/Paterson
3990 Ft

Az Oxford Angol Nyelvtan magyar nyelven nyújt megbízható segítséget az angol nyelv tanuláshoz. Különösen hasznos a nyelvvizsgára vagy az érettségi vizsgára készülők számára, hiszen áttekinti és gyakoroltatja az angol nyelvtan minden területét. Megoldó kulcsos és kulcs nélküli változatban is kapható. Használható középiskolában és nyelvtanfolyamokon kurzuskönyvek kiegészítőjeként, de hasznos segítője lehet azoknak is, akik otthon, egyéni tanulás során kívánják nyelvtudásukat fejleszteni. Példákkal illusztrált magyar nyelvű magyarázatokat tartalmaz. Bőséges gyakorlási lehetőséget ad mind a magyarázatokat követő feladatok, mind pedig a rendszeresen beiktatott ismétlő leckék révén.

Librotrade Kft.
1173 Budapest, Pesti út 237.
Tel: 254-0273
Fax: 257-7472
e-mail: books@librotrade.hu
www.librotrade.hu

A könyvek megvásárolhatók:
Bookshop Kft.
1052 Budapest, Gerlóczy utca. 7.
Tel: 318-8633
e-mail: info@oupbooks.hu

Famulus Könyvesbolt
1137 Budapest, Újpest rakpart 6.
Tel: 349-3656
Fax: 288-0769
e-mail: famulus@chello.hu
www.famuluskonyv.hu

Irodalmi ajánlatunk

East West Street – Philippe Sands – 2455 Ft

Philippe Sands nemzetközi jogász meghívást kap egy előadásra, Lviv városába, Ukrajnába, ahol nyomába ered családjá eltitkolt történetének. Elképesztő véletlenek sora vezet a fél világon keresztül, egészen a nemzetközi jog kezdetéig: a Nürnbergi Perig. Történetét át- meg átszövi a két nürnbergi ügyész, Hersch Lauterpacht és Rafael Lemkin tevékenysége, akik feltalálták a nemzetközi jogban addig ismeretlen fogalmakat, mint a népiértást és az emberiség elleni bűncselekményt. Az EAST WEST STREET felejthetetlen eleget a memoárnak és a történelmi oknyomozó thrillernek. Megemlékezés azokról, akik gyerekek voltak, amikor a Gestapo megtévesztő eszméit élték át, és magukba fordultak. Soha nem beszéltek, a saját gyermekeikkel, sem arról az elviselhetetlen embertelenségről, amit tanúként láttak, sem arról amit elszennvedtek. A könyv eredeti fotókkal illusztrált.

I See You – Claire Mackintosh – 3325 Ft

Zoe nem szereti munkáját az ingatlan ügynökségnél. Minden nap sokat ingázik a munkahelyére, és közben újságot olvas. Egy nap a saját fotóját látja meg egy hirdetésben. A kép alatt Findtheone.com nevű webhely címe, valamint egy telefonszám. Családj nyugtatja, hogy biztosan csak valaki nagyon hasonlít rá, de őt nem hagyja nyugodni a dolog. Hiba történt, véletlen hasonlóság, vagy valaki nyomon követi minden mozdulatát? Kutatni kezd. Felfedezi, hogy mindig más nő van a hirdetésben, és a hirdetés megjelenését követően néhány nap múlva megfojtják őket. Annyira nyugtalan, hogy egy rendőrtisztnek bejelenti az ügyet. A pszicho thriller egyre népszerűbb műfajában Claire Mackintosh I Let You Go című sikeres könyve után ez a második

Agatha Raisin and Quiche of Death – M. C. Beaton – 2935 Ft

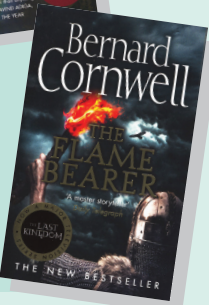
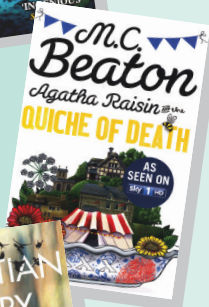
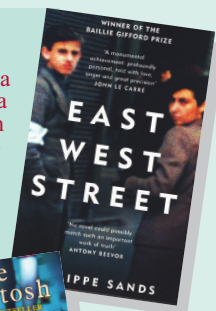
Agatha Raisin, a sikeres reklámszakember úgy dönt, hogy korán visszavonul, és elhagyja Londont. Egy látszólag idillikus faluba, Cotswoldsba költözik. Új nyugodt életet igyekszik teremteni magának. Barátokra szeretne szert tenni, ezért benevez a helyi sajtótorta készítő versenyre. Biztosra akar menni, hogy első helyet szerezze meg, ezért meglátogatja titokban a híres tésztaélesztő vendéglőt. A versenybíró elsőnek az ő tortáját kóstolja meg, azonnal összeroskad és meghal. Határozottan nem túl szerencsés kezdet, hisz Agatha csalónak és potenciálisan mérgezőnek számít. Személyes ügye tehát, hogy megtalálja az igazi gyilkost. Az Agatha Raisin könyvekből TV film sorozat is készült.

Days Without End – Sebastian Barry – 2910 Ft

A fiatal ír bevándorló, Thomas McNulty, miután elhagyta a Nagy Éhínség sújtotta Írországot, beáll az Egyesült Államok hadseregébe. Az 1850-es években bajtársával, John Cole-al, előbb a Sioux és Yurok törzsek elleni indiánháborúban küzdenek, majd a Polgárháborúban. A háború szörnyűségei, az átélt borzalmak ellenére úgy érzik teljes életet élnek, a wyomingi síkságról Tennessee felé tartva. A Days without end két katona és egy fiatal szíu lány, üde és szívbemarkoló története, rögtönzött családként az amerikai történelem legveszélyesebb éveiben. Egy regény, amelyet soha nem lehet elfelejteni.

The Flame Bearer – Bernard Cornwell – 2865 Ft

„Attól a naptól kezdve, hogy elragadták tőlem, mindig azt álmodtam, hogy Bebbanburgot viszszerzem. A nagyszerű erőd egy olyan sziklára épült, amely szinte szigetként magasodott fel, s csak egyetlen keskeny földnyelven lehetett megközelíteni, és az enyém.” Britanniában törékeny béke. Northumbria viking uralkodója, Sigtryggr és Mercia szász királynője, Aethelflaed ugyan fegyvernyugvásban állapodtak meg. Anglia leghíresebb harcosa, Bebbanburg Uhtred végre esélyt lát arra, hogy megszabadítsa otthonát gonosz nagybátyjától, amiben most cselszövő unokatestvére pöffeszkedik. De ember tervez....Új ellenségek, régi esküvések vonják el figyelmét álmának valóra váltásától. Ráadásul a rettegett skót király elérkezettnek látja az időt, hogy déli hódításokra tegyen szert. A vadonatúj regény Bernard Cornwell bestseller sorozatának, a Saxon tales 10. kötete. A hatalmas népszerűsége jellemző, hogy az első 10 rész után idén mutatják be a TV-ben második évfolyamot, The last kingdom címmel.

A kötetek megvásárolhatók:

Librotrade Kft.

1173 Budapest, Pesti út 237.
Tel.: 254-0273 • Fax. 257-7472
E-mail: books@librotrade.hu
Honlap: www.librotrade.hu

Famulus Könyvesbolt

1137 Budapest, Újpest rakpart 5.
Tel.: 349-3656 • Fax. 288-0769
E-mail: famulus@chello.hu
Honlap: www.famuluskonyv.hu

Könyvheti újdonságunk!

Illusztráció:
Molnár Jacqueline

Ijjas Tamás

Lackfi János

Móra

A VILÁG LEGGONOSZABB MESÉI

www.mora.hu

MÓRA
KÖNYVKIADÓ